

Postojna plačana v gotovini

DOMOLJUB

ŠTEV. 17. MESEČNA PRILOGA »NOVICE V SLIKAH« LETO 43

V LJUBLJANI, DNE 24. APRILA 1930

Cena 35 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljub«, naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljub« v Ljubljani.

L. L.:

Naša sramota.

Govorila sva z enim naših starih očancev. Pa mi je dejal: »Kar grdo se mi zdi, da naši ljudje, ki gredo za malo časa iz domačega kraja, tako hitro zataje svoj jezik, sramujejo se svojih domačih navad in komaj še hočejo poznati svoj dom.«

Precej resnice je na tem.

Spominjam se slovenskega katoliškega shoda iz leta 1913. Shod je pozdravil takratni kitajski misijonar, p. Veselko Kovač. Dolgo časa je bival izven domovine. Najprej med Nemci, ker je kot frančiškan spadal v tirolsko provinco, potem pa še daljšo vrsto let med Kitajci. In jo je vendar dobro rezal v svoji materinščini.

Spominjam se pa iz svoje mladosti nekoga dekleta. Sla je služiti v Trst. Bila je tam 3—4 leta. In ko je prišla potem za nekaj časa domov na dopust, ni hotela nekaj dni znati v slovenskem jeziku govoriti, niti tega se ni mogla več spominjati, kje stoji njena rojstna hiša. Domači so seveda do dekletovo pozabljenost občudovali, sosedje so se pa iz take nadutosti strahovito norčevali.

In vendar...

Kdo ima še dandanes več posnemavcev, p. Veselko ali ta »Tržačanka«?

Vsakdanja skušnja nam v sramoto govori, da ima »Tržačanka« več častilcev.

Ko so na pr. naši fantje hodili v vojaško službo med Nemce, so prinesli s seboj domov »beše«, »šuhe«, »gindernise«, »hozne«, »celtneg« in sam ljubi Bog ve, kakšnega spaka še, danes gredo za nekaj borih mesecev na jug — in kad opet dolazijo kući, nečejo više znati slovenački. Ali ni tako?

Hrvat ostane Hrvat, Srb ostane Srb, če bi oba tudi sto let živela med Slovenci; ponos in zavednost jima to velevata. Pri tem pa oba ostaneta dobra Jugoslavana. Samo Slovenec se mora sramovati svoje govorice.

Tole je med nami res nekaj strašno žalostnega. In zraven mislimo, da se s takim ravnanjem postavljamo, da si pridobivamo s tem na ugledu. Da, kakor sraka s pavovim perjem.

In s tem v zvezi gre še drugo žalostno dejstvo, ki ga je zadnje dni tudi naše časopisje precej poudarjalo. Namreč tole: če

nam tujec da prijazno besedo, ima takoj več veljave v naših očeh kakor pa pošten domačin. Spominjam na znano stvar s kočevskimi kmeti. Tujcu-agentu, ki ni bil niti agent, so vse verjeli, domačemu duhovniku pa nič. In so padli globoko v nesrečo. Slep par jih je nadrl, da ga bodo še dolga leta pomnili.

Ali pa naša dekleta v tujini. Samo, da jim tujec prijazno pokima, pa gredo za njim kakor muhe na med, kakor ovce na sol. In tole našo lahkovernost izrabljajo tujci, obetajo zlata nebesa in še več, ko jih je pa treba dati, takrat se pa umaknejo. Izgubljene reve pa prinašajo sadove svoje lahkovernosti v domovino ali pa jih hlade v valovih Save, Drave in Donave, ali pa obkrojujejo svoje zmote in prevare med zaduhlimi stenami in zamreženimi okni.

Skoro sem se preveč oddaljil od predmeta. Glavni moj namen je bil, šibati tisto našo sramotno navado, ki se pojavlja v tem, da zatajimo svoj jezik, svoj rod in svoj dom.

Kako peremo potem sami sebe?

Pravimo: »Nikoli ne slišim domače govorice, pa se odvadim domače besede.« Seveda. S svojimi gospodarji in s svojimi predstojniki govoriš v njih jeziku, kolikor ga pač znaš. Ali je mar p. Veselko Kitajcem v slovenskem jeziku oznanjeval nebeške resnice? Eno je pa mož ohranil in ohranjajo, kakor vidimo, tudi drugi naši misijonarji: zveze s svojo domovino niso pretrgali in je ne bodo. Oni niso v zvezi samo s svojimi domačimi, ampak so v zvezi tudi s svojo domovino. Slovenske časopise še vedno prejemajo in slovenske knjige so jim še vedno prijateljice. Berite naše »Katoliške misijone« ali »Misijonski koledar«, pa boste videli, da so najlepši prispevki prišli ravno od naših misijonskih delavcev.

V tem oziru so misijonarji našim ljudem, ki živi v tujini, naravnost vzorniki.

Ko bi naši ljudje v tujini imeli toliko zavednosti, da bi vzeli v cerkev s seboj slovenski molitvenik in bi se v svojem materinem jeziku pogovarjali s svojim Bogom, ko bi naši ljudje imeli naročen vsaj en slovenski časopis in bi ga tudi brali, ko bi ti ljudje vzeli s seboj sliko svojega rojst-

nega kraja in bi s svojimi domačimi redno dopisovali, potem bi bilo naravnost nemoogoče pozabiti svojo materino govorico. Saj je že tako tisti izgovor: »Tako težko slovenski govorim« čisto navadna laž in še košček baharije za nameček.

In trdno sem prepričan, če bo redovnica Ksaverija prišla še kdaj s Kitajskega v svojo domovino, da bo dobro vedela, kje je Škofja Loka, kjer bivajo njeni starši, in da bo lazarist g. Mlakar iskal Groblje še vedno tam pri Domžalah in da ne bo taval tam doli kje okrog Novega mesta in bo povpraševal: »Kje so Groblje?« In svoje nevednosti ne bo pral z izgovorom: »Ve, ste, sem bil deset let na Kitajskem, pa sem popolnoma pozabil, kje so Groblje.«

Še lastovka najde pot iz Afrike čez morje in pride v slovenske kraje in brez posebne težave dobi hišo, kjer je prejšnje leto gneznila. Pa bi bili naši rojaki, ki imajo um in pamet, slabši kakor brezumna ptica!

Vidite, to sem vam hotel povedati. Naša sramota je, če se sramujemo svojega domačega jezika, sramota je, če se bahamo, da smo ga pozabili, da ga tako težko govorimo, sramota je, če pozabimo na pot v očetovo hišo.

Proč s tem madežem! Čemu bi se še vedno in vedno v raznih oblekah ponavljale med nami Dežmanove: »Preklete grablje!«

Vernikom

Ljubljanske in lavantinske škofije.

Letos sredi meseca avgusta se bo vršil v Zagrebu evharistični kongres. Iz vseh delov naše domovine bodo pohiteli verni katoličani v beli Zagreb, da počaste pred vsem svetom »Kralja vseh vekov« v skrivnosti presvetega Zakramenta.

Na evharističnem shodu bodo jugoslovanski katoličani vnovič sijajno pokazali vero svojih pradedov, ki jih uči, da je Zakrament tisti »božji kruh, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje«. (Jan 6, 33). Iz te verske skrivnosti bodo zajemali tisto moč, ki edina oplemenituje srca ljudi in razveseljuje njih um z lučjo večne resnice.

Za nas vse naj postane letošnji evharistični shod veličasten »Sursum corda«! Visoko naj se dvignejo naša srca, ko bomo

vsi edini v skupnem počaščenju najsvetejšega Zakramenta; vesela bodo naša srca, ker to skupno češčenje izvira iz globočine naše vere ter je dokaz žive ljubezni, ki jo gojimo do Kristusa, včlovečene Besede Božje. Obenem pa neti tako skupno češčenje ono ljubezen, ki nas veže z milijoni in milijoni vernikov, kateri po vsej zemlji molijo najsvetejši Zakrament, v veliko evharistično družino.

V Evharistiji ne najdemo le tolažbe in moči za duhovni napredek v svojem zasebnem življenju, marveč Ona nam nudi tudi smernice za naše javno življenje, kajti v Evharistiji so skriti oni zakladi modrosti, ki so neobhodno potrebni, da se prenosi oblike zemlje. Le če se prerodimo v evharističnem duhu, bosta zasijala pravi mir in resnična sreča ljudem na zemlji.

Slovenci! Naši očeti so vedno pobožno častili to sveto skrivnost. Pokažimo tudi mi zlasti povodom shoda v Zagrebu, da nam je Kristus v Evharistiji središče našega bogoslužja, srce in duša našega verskega življenja.

Radi tega Vas lepo vabimo: Pridite, molimo Ga!

V Ljubljani in Mariboru, na veliko noč 1930.

† Anton Benaventura, l. r., škof ljubljanski.

† Andrej, l. r., škof lavantinski.

Za ljubljanski odbor:

Dr. Jos. Ujčić, l. r., univ. prof., predsednik.

Dr. Viktor Kercšec, l. r., univ. docent, tajnik.

Za lavantinski odbor:

Dr. Ivan Tomažič, l. r., pom. škof, pred. ednik.

Dr. Franc Čukala, l. r., stolni kanonik, tajnik.

Za »Katoliško akcijo« v Ljubljani:

Dr. Ivan Grafenauer, l. r., predsednik.

Dr. Janez Fabijan, l. r., tajnik.

Za »Katoliško akcijo« v Mariboru:

Franc Jerebič, l. r., predsednik.

Dr. Franc Sušnik, l. r., odbornik.

Novice iz Beograda.

Trgovinsko ministristvo je poslalo vsem zainteresiranim v pregled

načrti novega obrtnega zakona.

Vsi redni obrtni, ki spadajo pod ta zakon, se delijo v tri skupine: 1. obrtni, za katere se zahteva strokovno znanje, 2. koncesionirane obrti in 3. tiste svobodne obrti, za katere ni potrebno strokovno znanje. — Vsi obrtniki morajo stopiti v svoja društva. Načrt določa, da uživajo domači proizvodi pri državnih nabavah prvenstvo tudi takrat, če so do 10 odstotkov dražji od tujih.

V kabinetu ministra poljedelstva je bila konferenca odposlancev zveze industrije za predelavo mesa.

Razpravljali so o ukrepih, ki jih je treba podvzeti, da se ponovno poživljuje industrija mesa, ki je v težkem položaju.

Za velikonočne praznike je izdal Nj. Vel. kralj Aleksander, kot vrhovni poveljnik vojske in mornarice, sledeče povelje:

»K velikonočnim praznikom Kristusovega vstajenja častitam častnikom, kaplarjem in vojakom krščanske veroizpovedi z željo, da njihovi naporji v službi mojega ministra za vojsko in mornarico rodijo najkoristnejše sadove na srečo in blagor domovine. Kristus je vstal!«

2

Hrvatski kmetje

po številu 950 so došli 22. aprila z več posebnimi vlaki v Beograd, da se poklonijo kralju. Vodja odposlanstva je bil predsednik hrvatske seljačke stranke Kovačević, ki je imel pred kraljem pozdravni nagovor. Povdarjal je, da Hrvatje danes zaupajo samo svojemu kralju in nimajo nobenega drugega voditelja. Kralj je kmetom odgovoril v prisrčnem nagovoru, v katerem je povdarjal zlasti slovo in upanje, da bo kmetu kmalu zasijala boljša bodočnost.

Mlečnim konzumentom v Ljubljani.

Mestna davščina na mleko znaša 15 par pri litru.

Mlekarsko društvo za ljubljansko okolico je imelo na velikonočni ponedeljek svojo širšo sejo, pri kateri je obravnavalo stališče napram novim mestnim davščinam, zlasti na mleko.

Predsedujoči odborik društva je poročal, da je v zvezi z okoliškimi župani, zastopnikom združenih mlekarn v Ljubljani in zastopnikom Kmetijske družbe bila tozačevna deputacija dne 14. t. m. pri ljubljanskem županu gospodu dr. Pucu, kateremu je stavila predlog, da se davščina na mleko popolnoma ukine, na ostale življenske potrebščine pa po močnosti zniža. O. Mestni župan je predlog z odobravanjem osvojil in objubil, da zadevo predloži finančnemu odboru v rešitev. Ker se nove davščine na mitnicah pobirajo že od 12. t. m. in ker se ne ve, kedaj in kako bo finančni odbor svojo nalogo rešil, se mora upoštevati obstoječe dejansko stanje.

Pri stvarni debati se je poudarjala važnost mleka kot najpopolnejša hrana za vsakega — od novorojenčka do osivelega starčka — pa tudi kot najbolj cenjena pijača za bolne in zdrave. Kritiziralo se je, da mestna občina na najpotrebnejšo življensko potrebščino nižjih slojev nalaga tako občutno davščino. Ugotovilo se je, da znaša mestna davščina samo na mleko čez 200—300% državnega zemljiškega davka, ki ga plača producent mleka.

Zato se je sklenilo, da valed itak težke gospodarske krize, ki kmeti stan naravnost uničuje, ne more producent mleka prevzeti tega bremena na svoje rame.

Dosledno temu so dobavitelji sporazumno z osrednjo mlekarno v Ljubljani prisiljeni preveliti mestno davščino na mestno prebivalstvo. Poleg užitnine, ki znaša 10 par na 1 liter uvoženega mleka, pride v poštev še uvoznina od 2—8 Din na vozilo, tako, da znaša vsa davščina na mleko povprečno 15 par na liter.

Zelo nejlubo nam je, da smo prisiljeni tem potem obvestiti svoje odjemalce mleka v Ljubljani, da začeni s prvim majem priručnimo k ceni mleka tudi mestno davščino 15 par od litra, dokler bo v veljavi obstoječi davčni predpis.

Upamo sicer, da bo finančni odbor mestne občine ljubljanske dovolj uvideven in toliko širokogruden, da bo to nesocialno obremenitev čimprej ukinil ter s tem zadovoljil okoliške kmete in mestno prebivalstvo.

PO SVETU

Katoliška cerkev.

s Za slovanske cerkve. Sv. oče je povzdignil papeško komisijo za Rusijo, ki je bila doslej podrejena kongregaciji (neke vrste ministristvo) za vzhodno cerkev v samostojno komisijo. Načeluje ji znani francoski škof d'Herbigny, ki je živel delj časa na Ruskem. Popež je s tem pokazal, kako važnost polaga na krščanski slovanski vzhod.

Italija.

s Razno. Smrtno se je ponesrečil, ko je padel s kolesa na poti proti Trstu Herman Levec. — V Mavhinjah je preminul krojač Jožef Legiša. — Po 15 letih ruskega ujetništva se je vrnil domov v Idrijo Srečko Lapajne, brat trgovca. — V Idriji so pokopali Angelo Felcovo in bivšo trgovko 75 letno Ivano Miklavčičevo. — V Sv. Križu pri Trstu je umrl veleposestnik Ivan Sedmak. — V Solkanu so pokopali Jožeta Biteznika. — V Ložah pri Vipavi sta umrla 84 letni Anton Jež in 90 letni Matija Fajdiga. — V Zaloščah je pogorela hiša Antona Šaksida. — Na Colu in na Slapu pri Vipavi so dobili po dolgih 14 letih nove zvonove.

Romunija.

s Nad 100 oseb je zgorelo v cerkvi. Med večerno božjo službo na veliki petek se je zgodila v pravoslavni cerkvi romunske vasi Costesti strašna požarna nesreča. Tudor Angelescu, ki se je prav na čudežni način rešil, pripoveduje: Žvečer so sedeli verniki v cerkvi. Cerkev je bila 9 m široka in 15 m dolga. Službe božje se je udeležilo okrog 150 ljudi. Učitelj je postavil svoj otroški pevski zbor poleg oltarja. Duhovnik je že začel s službo božjo. V tem trenutku se je od gorečih sveč vžgal cvetlični venec, ki je bil pritrjen nad oltarjem. Nastala je velikanska zmešnjava. Vse je kričalo: »Ogenj, ogenj!« Cerkevna vrata so bila zelo ozka. Vsak je hotel prvi ven, od zunaj so pa ljudje pritiskali, da bi rešili svoje. Nastal je boj na življenje in smrt. Vrata je zastavila neka znorela žena, ki je glasno kričala: »Nihče ne bo šel ven, dokler ne bosta rešena moja otroka.« Stoletna lesena cerkev je zagorela v par trenutkih svetlo, kakor škatljica vžgalic. Od strehe so padali žareči ogorki na ljudi, ki so se v smrti nem strahu prerivali semtertja, ne da bi se mogli rešiti. Po zadnjih ugotovitvah je med žrtvami 8 moških in 13 žensk nad 30 let, pač pa 32 otroh, vsi drugi pa so mlada dekleta in fantje od 14. do 30 leta, tako da je pokončan ves mladi rod nesrečne romunske vasi.

Rusija.

s V znamenju krvavih spopadov. Sovjetsko vojaštvo je v Tiraspolu na levem bregu Dnjestra s strojnimi puškami streljalo na

Z našo UMETNO

mošlavo esenco „Mostin“

si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izvrstno obstojno in zdravo domačo pijačo. Cena i steklenici za 120 litrov Din 30.—, po pošti Din 35.—. Dobi se samo v drogeriji A. Kane sinovi, Ljubljana in drogeriji Wolfram nasl. M. Kane, Maribor, Gosposka ulica 22.

K A J J E N O V E G A

meščane, ki so zahtevali, da se za bližajoče velikonočne praznike cerkev odpre. Deset oseb je bilo ubitih, mnogo pa ranjenih in odpeljanih v zapore.

Amerika.

311 kaznjencev je zgorelo v kaznilnici v mestu Kolumbia (Sev. ameriške države). Ogenj je bil najbrž podtaknjen. Poslopje je bilo večji del lešeno. Kaznjenci so bili zaklenjeni po celicah in ker se je požar širil z bliskovito naglico, ni bilo mogoče prodreti do vseh hodnikov in celic. Mnogi kaznjenci so hoteli ubežati, pa so jih prijeli, drugi so pomagali gasiti in reševati, pa so pri tem izgubili svoje življenje, nekateri so zbesneli ter rezali gasilne cevi. Izmed 4930 kaznjencev, ki so bili v kaznilnici zaprti, je mrtvih 311, okoli 150 pa težko ranjenih.

Slovenski novomašnik. V soboto 26. aprila bo v Ameriki posvečen v mašnika med drugimi mladeniči tudi Slovenec gosp. M. J. Hiti. Mašniško posvečenje mu bo podelil kardinal Mundelein v semeniški cerkvi Brez. Device Marije v Mundelein Illinois. To cerkev je obiskalo na stotine Slovencev za zadnjega slovenskega ameriškega evharističnega kongresa. Slovenski govor bo imel župnik g. J. Plevnik iz Joliet. Novomašnik je najmlajši sin v Ameriki še živčih staršev Matije in Marije Hiti, ki sta imela enajst otrok. Najstarejši njiju sin gosp. Francišek Hiti je za župnika v Turjaku na Dolenjskem. Starši so ga pustili pred odhodom v Ameriko v Sloveniji pri sorodnikih. Ko je dovršil šole, ga je vladika škof dr. A. B. Jeglič posvetil v mašnika. Novo sv. mašo pa je opravil g. Francišek I. 1912 tudi v Ameriki, in to zato, da sta bila prisotna tudi roditelja. Najmlajši sin sedanjega novomašnika, dasi rojen v Ameriki, je navdušen Slovenec in govori slovensko, kot vsak izmed nas. Naše iskrene čestitke gosp. novomašniku, staršem in sorodnikom. Naj ga Bog ohrani mnogo let med našim narodom v vinogradu Gospodovem.

Razno. V Clevelandu so preminili: 40 letni Jožef Sturm iz Krke na Dolenjskem, 48 letni Jožef Majer in 19 letni Jožef Kužnik; zadnji je umrl za škrlatinko.

Anglija.

s Razorožitvena konferenca se ni končala te dni tako, kot bi si želeli pravi prijatelji pravega miru. Med petimi velesilami, namreč med Anglijo, Ameriko, Japonsko, Francijo in Italijo ni prišlo do polnega soglasja. Sporazumele so se samo tri: Anglija, Amerika in Japonska glede bojnih ladij in sicer za razmerje 5:5:3. Napeti položaj med Italijo in Francijo se ni razčistil, ker zahteva Italija prav tako veliko brodovje kot ga ima Francija. Menda se hočeta Francija in Italija v maju, vnovič pogajati.

Drobne novice.

Mussolini je izjavil, da bo v letu 1950 šel Rim dva milijona prebivalcev in 150 tisoč avtomobilov.

Na zdravljenje v avstrijski Bad-Gastein pride angleški kralj Jurij.

15 otrok je zgorelo v nekem kinematografu na italijanski Siciliji.

Visoko odlikovanje častne legije je izročil predsednik francoske republike kardinalu Verdierju.

d Novice v slikah št. 4 so priložene današnji številki Domoljuba.

d Š polnim obratom so zopet pričeli delati 18. aprila v trboveljskem premogokopu. Med družbo in vlado je prišlo do začasnega sporazuma, da bi se predvsem odpravila brezposelnost. Uprava državnih železnic je dala podjetnikom potrebna naročila, vendar se cene premogu še niso končno javno določile, kar naj se čimprej zgodi, da tisoči delavstva ne bodo v večnih skrbih za svoj vsakdanji kruh.

d Birmovanje 1. 1930. 1. Dekanija Loka: Stara Loka v nedeljo, 4. maja; Bukovšica v ponedeljek, 5. maja; Sv. Lenart v torek, 6. maja; Železniki v sredo, dne 7. maja; Zalilog v četrtek, 8. maja; Davča v petek, 9. maja; Sorica v soboto, 10. maja; Selca v nedeljo, 11. maja; Javorje v torek, 13. maja; Poljane v sredo, 14. maja; Lučine v četrtek, 15. maja; Trata v petek, 16. maja; Stara Oselica v soboto, 17. maja; Žiri v nedeljo, 18. maja; Nova Oselica v ponedeljek, 19. maja; Leskovica v torek, 20. maja; Reteče v četrtek, 22. maja; Zabnica v petek, 23. maja; Skofja Loka v nedeljo, 25. maja. — **2. Dekanija Kamnik:** Ihan v nedeljo, 1. junija. — **3. Dekanija ljubljanske okolice:** Dol v ponedeljek, 2. junija; sv. Helena v torek, 3. junija. — **4. Dekanija Moravce:** Vače v sredo, 4. junija; Sv. Gora v četrtek, 5. junija; Moravce v nedeljo, 15. junija; Vrhpolje v ponedeljek, dne 16. junija (birmovanje dopoldne); Sv. Križ istega dne (birmovanje popoldne); Sv. Trojica v torek, 17. junija (samo sv. maša); Peče v soboto, 21. junija; Kolovrat v nedeljo, 22. junija; Podšentjurij Izlake v ponedeljek, 23. junija; Čemšenik v torek, 24. junija; St. Gotard v sredo, dne 25. junija; St. Ožbalt v četrtek, 26. junija; Blagovica v petek, 27. junija; Krašnja v soboto, 28. junija; Brdo v torek, 1. julija; St. Vid v sredo, 2. julija; Zlato polje v četrtek, 3. julija; Češnjice v petek, 4. julija. — **5. Dekanija Žužembek:** Žužembek v nedeljo, 13. julija; Hinje v torek, 15. julija; Ambrius v sredo, 16. julija; Krka v četrtek, 17. julija; Zagradec v petek, 18. julija; Sela v so-

boto, 19. julija; Dobrnič v nedeljo, 20. julija; Ajdovec v torek, 22. julija; Smihel v sredo, 23. julija.

d Obreda umivanja nog v ljubljanski stolnici, ki ga je izvršil prevz. g. škof dr. A. B. Jeglič, so se na veliki četrtek, 17. aprila 1930 udeležili sledeči starčki: Mihael Hermec iz Leskovca pri Krškem, star 92 let; Anton Razinger z Jesenic, star 91 let; Matevž Zug z Iga, star 90 let; Ludovik Puh iz Ljubljane, star 88 let; Janez Goltes iz Kamnika, star 87 let; Franc Novak iz Senčurja pri Kranju, star 86 let; Mihael Mihelčič iz Kamne gorice, star 85 let; Jakob Jager iz Ljubljane, star 85 let; Janez Kadivec iz Nevelj pri Kamniku, star 83 let; Jožef Murn iz Stopič pri Nov. mestu, star 83 let; Janez Vičič iz Ljubljane, star 82 let; in Jožef Jeltnikar iz Kresnic, star 82 let. — Skupna starost vseh starčkov znaša 1034 let.

d Ministri na potovanju. Ker sta bili letos katoliška in pravoslavna Velika noč istočasno, je večina ministrov zapustila Belgrad. Minister Svriljuga je odpotoval na večdnevni odmor v Francijo. Kmetijski minister dr. Frangeš se je odpeljal v Zagreb, zastopnik zunanjega ministra dr. Kumanudi in vojni minister general Hadžić sta odpotovala v Dalmacijo. Gozdarski minister dr. Korošec je odšel v Carigrad. V bolgarski Sofiji sta se mu pridružila, kot poroča belgrajsko časopisje, bivši oblastni komisar dr. Natlačen in tajnik v zunanjem ministrstvu g. Perne. Dr. Korošec se vrne preko Grčije v Jugoslavijo.

d Kdo bo v bodoče odobral občinske proračune. Da ne bo pri odobranju občinskih proračunov preveč zastoja, je finančni minister odredil, da imajo vse občinske proračune z dokladami do 150 odstotkov odobravati bani.

d 40 metrov visoko skalno steno so porušili s pomočjo smodnika v znanem kamnolomu Podpečjo pri Preserju. Podpečski kamen uporabljajo kamnoseki. Stena, ki se je podrli, bo krila potrebe in naročila za mnogo let. Da si malo predočimo, kaka strašna masa kamnjenja je to, evo nekaj računa! V steni je bilo

380 kaznjencev je pomilostil ob priliki velikonočnih praznikov bolgarski kralj Boris. Nad 50 milijard frankov znaša francoski državni proračun.

Sprevedu tisoč juncev, zrejenih v Italiji, je prisostvoval v Milanu državni podtajnik.

Ker se je razletela tovarna je bilo ubitih v portugalskem Macao 38 oseb.

Avtobus se je zaletel v tovorni vlak v Valenciji na Španskem. 11 mrtvih.

Policijski arzenal so zažgali revolucijo narji v Indiji.

Krvavo so se spopadli komunisti s policijo v nemškem Leipzigu. Več mrtvih.

176.000 inženjerjev hoče sprejeti v službo sovjetska Rusija.

32 domov s 150 gospod. poslopji je porušeno v poljski Wleki Lotwi.

Novi čehoslovaški narodni dom so otvorili v avstrijskem Oradcu.

Pokojnino bodo znatno zvišali upokojencem v Franciji.

Ob smrti abesinske kraljice so po starim običaju pobili 50.000 volov.

Smrtno kazen je odpravil danski parlament.

75 ruskih časopisov, med temi 6 dnevnikov izhaja izven Rusije.

1100 krat je bila že igrana znana češka opera »Prodana nevesta«.

Predsednik Hoover je zaukazal, da morajo biti abstinenti tudi v tujini živeči ameriški diplomati.

Volilno pravico baje dobe ženske na Španskem.

150 kmetov, bežečih iz Rusije so pobili na meji boljševiki.

16 Berlinev, si je vzelo življenje predzadnje sobote.

Začasno trgovsko pogodbo sta sklenili Rusija in Nemčija.

približno 24.000 kubičnih metrov kamna. En kubični meter kamna tehta 2 in pol tona. Vsa masa tehta tedaj 60.000 ton. Na en vagon — dolg 10 m — gre 10 ton. Za vso maso bi bilo potrebno 6000 vagonov. Vsak, ki bi hotel voziti to maso naenkrat, bi bil dolg 60 km: od Ljubljane do Jesenic ali do Novega mesta ali od Celja do Maribora. Ni torej čudno, če so se ljudje ustrašili, ko je teh 6000 vagonov skalovja zgrmel na tla.

d Dr. Rosinova muzika bodočnosti. Dr. Ivan Rosina piše v »Kmetiskem listu« med drugim sledeče: »Mi lahko pomenimo v tej državi petkrat več kakor pomeni naše število. Iznebiti se moramo kulturnega vpliva klerikalizma. — V debi enega rodu moramo postaviti na nege nezlomljivo vrsto ljudi, ki bodo zares po srcu in pameti gospodje. Toda to so muzike bodočnosti.« — »Jutro« je te dni objavilo, da bosta »Domovina« in »Kmetiski list« poslej vzhajala pod skupnim vodstvom. »Muzika bodočnosti« bo čisto gotovo naklepa pri slovenskem ljudstvu na gluha ušesa. To bržčas tudi dr. Rosini ni neznano.

d Nemška ulična imena so dobile stare ulice kraja Ješa Tomič v Vojvodini in sicer po Götheju, Schillerju, dr. Höfflerju in Hermanu Wendlu. Ali bi dovolili kaj podobnega svojim slovenskim državljanom Avstrija in Italija?

d Nekaj iz belgrajske statistike. Naše stolno mesto ima 226.289 prebivalcev. Gleda starosti je 2000 oseb nad 60 let, 102 osebi pa nad sto let starih. Vdov je nad 14 tisoč. Posledica svetovne vojne.

d Praznik Marije, Matere Dobrega Sveta. Družba sv. Petra Klaverja obhaja letos praznik svoje nebeške varuhinje na sledeči način: na Belo nedeljo, 27. aprila ob 5 popoldne v uršulinski cerkvi v Ljubljani misijonska pridiga, pred. g. dr. J. Jerić; nato darovanje za misijone, liturgije in sv. blagoslov. Vse vernike prisrčno vabimo, da se udeležijo slavnosti.

d Zopet eden. Bivši načelnik v poljedelskem ministristvu Požidar Novakovič je bil te dni pred belgrajskim sodiščem radi poverbe državnega denarja v znesku 80 tisoč dinarjev obsojen na 1 in pol leta težke ječe in povračilo poverjenega vaoe.

d Malo maturo bodo zopet uvedli na srednjih šolah za učence četrtega razreda. Male mature bodo oproščene le tisti dijaki, ki bodo koncem leta izkazali prav dober napredek.

d Službene ure za državne urade, ki veljajo po naredbi predsednika vlade od 1. maja do 1. oktobra, so sledeče: od ponedeljka do petka od 7.30 do 12.30 in od 16 do 18, v soboto pa od 7.30 do 12.30; popoldne nič.

d Na evharistični kongres v Zagrebu pride tudi večje število Hrvatov iz Združenih držav Amerike. Istočasno bodo v Zagrebu položili temeljni kamen domu severnoameriških Hrvatov.

d Okrog 50 grških industrijcev pride v maju v Jugoslavijo. Obiskali bodo razne kraje naše države, med drugimi tudi Ljubljano, Celje in Maribor. Osnova se je poseben sprejemni odbor, s predsednikom belgrajske občine Milošem Savčičem na čelu. Od Slovencev je v odboru g. Franc Smodej.

d 11.000 hiš je v Zagrebu. Samo leta 1919 do 1926 jih je bilo zgrajenih 6330.

d Poljedelsko visoko šolo bodo zgradili v Zemunu. Minister zgradb je že odobril za tozadevni namen nad šest milijonov dinarjev.

d Imovina umrlega srbskega pravoslavnega patrijarha Dimitrije znaša nad 11 milijonov dinarjev. Večino premoženja je zapustil dobrodelnim društvom.

d Bojkot piva v savski banovini se ne bo proizvajal v polni meri. Gostilničarji bodo sicer enodušno strajkali, pač pa bodo pivo še vedno prodajali lastniki malih trgovin.

d 2000 je praznih stanovanj v središču Belgrada, prav tako število pa tudi v okolici.

d Prvi roj čebel sem dobil 21. aprila. Čebelar Franc Skubic, v Javoru pod Ljubljano.

d Za direktorja Dravske poštne in brzojavne direkcije je imenovan gosp. Alojzij Gregorič.

d Judje v Sarajevu. Med 67.757 prebivalci Sarajeva je sedaj 8022 Judov. Leta 1879 jih je bilo le 2077.

d Umril je senjsko-medruški škof dr. Josip Marušič. Za škofa je bil imenovan leta 1915. Dasi je segala pokojnemu škofu poverjena škofija od mej ljubljanske pa tja do Bosne in Dalmacije, jo je za vse dobro navdušeni nadpastir prepotoval v 15 letih trikrat od kraja do kraja. Naj ljubljani vladika počiva v miru in mu bodi Bog plačnik!

d V Ljubljani je umrl slovenski industrijalec Avgust Zabkar. Bil je ves čas član Katoliškega rokodelskega društva. Naj počiva v miru!

d V Krškem je premislil nadučitelj v pokolu g. Jurij Adlešič, v starosti 85 let. Bil je vzoren vzgojitelj in eden izmed učiteljev, ki hodijo vestno v cerkev in pri božji službi nadzorujejo mladino. Svetila mu večna luč!

d Smrtno se je ponesrečil Fr. Klančar, posestnik iz Grčarjeva pri Raketu. Šel je od doma skupaj s svojima sinovima nakladat trane. Ko je hotel vzpovezati, se trami zrušijo in zadenejo Klančarja s tako silo v glavo, da mu prebijejo lobanjo. Bil je takoj mrtev. Trami so mu tudi zlomili nogo in roko. Ponesrečeni zapuščila žena in več nedorasihih otrok.

d Ko je popravljati stireho na palači Pokojniškega zavoda v Ljubljani, je padel v odprtinu ob dvigalu na tla in si razbil lobanjo in pokobil ude uslužbenec Kikindaj Jože. Je bil takoj mrtev.

d Pri padcu čez hloč, si je g. Sumer Franc st., od Sv. Lovrenca na Pohorju tako poškodoval črevesje, da je v mariborski bolnišnici izdihnil.

d Pod vozom je ležal celo uro. Stefan Zeleznjak, hlapec pri Slavku Novaku v Novem mestu, je vozil iz gozda les. Na klanecu je hotel voz pridržati. V tem trenutku pa se je voz prevrnil in Stefana pokopal pod seboj. Pod vozom je ležal celo uro, dokler ga ni našel neki sosed, ki ga je skupno s svojo ženo in hčerjo potegnil izpod voza. Stefan je dobil težke telesne poškodbe.

d Dinamitni naboj se je razletel. Te dni je našel sin posestnika Anton Piltaver, iz Krške vasi pri Cerkljah, ko je šel iz šole domov, na progu pri Krški vasi dinamitni naboj. Ne vedoč, kaj je, ga je prinesel domov ter dal 14 letnemu bratu Martinu. Ta je drugi dan zjutraj doma v sobi preizkušal s šivanko, kaj je v naboju, ki pa mu je v roki eksplo-

diral in mu odtrgal členke prstov na levi roki ter poškodoval tudi desno roko.

d Oče ni mogel priti na pomoč. Na velikonočni ponedeljek popoldne je utonil pod savskim mostom v Radečah pri Zidanem mostu Milan Stefančič, 12letni sin železniškega uslužbenca. Milan in njegov 14letni brat sta stopila v čoln, ki je bil priklenjen pod mostom. Voda je tam precej deroča. Čoln se je prevrnil. Starejši se je takoj oprijel čolna, mlajši pa se je skušal rešiti s plavanjem, pa ga je deroča voda pogoltnila. Oče sam je opazoval žalostni prizor z železniške postaje, ni pa mogel priti na pomoč, ker je bil v odgovorni službi.

d Obe nogi si je zlomil in dobil težke notranje poškodbe radvanjski stavbenik Hostia, ki se je peljal na motorju proti Slovenski Bistrici. Ko se je hotel izogniti avtomobilu, se je namreč zaletel v obcestni drog in se je prevrnil v jarek.

d Pri zaletu avtomobila drevo si je okrajni glavar g. Franc Viher iz Slovenjgradca na banovinski cesti Dravograd—Maribor v bližini Janeža v Trbovljah te dni zlomil levo nogo in dobil še dve rani. Več ali manj poškodovani sta tudi njegova gospa soproga in hčerka.

d Pet glav živine je ubila strela posestniku Kamsaku v Brcah pri Celju.

d Avto s »šabeso« v prepadu. V Krnjamu blizu Karlovca je vozil tovorni avto pijačo »Chabeso«. Na nekem strmim klanecu je počila guma in avto se je zagnal proti 30 m globokemu prepadu. Sofer in uradnica trdita sta k sreči skočila pravočasno z vozila, ki se je na dnu čisto razbilo. Spodaj pod steno teče voda. Tam so ženske ravno prale perilo. Avto je padel ravno na kraj, kjer je prala mlada deklica. Starejša ženska je deklico v zadnjem hipu potegnila vstran, sicer bi jo bil avtomobil zmečkal.

d Velik vihar je divjal sredi aprila nad Hrvatskim Zagorjem. V občini Dolnja Stubica je vihar razrld nad 50 streh; veliko škodo je prizadejal tudi Oroslavju in Gornji Slatini.

d Umr. V gaberskem gozdu pri Šestanju je našel neki kmet mrtvo truplo tovarniške delavke Marije Cavnik iz Soštanja. Umorjena je bila z nekim ostrim la zelo finim predmetom, ki ga ji je zločinec zabodel v srce.

d Neverjetna podivjanost. V vasi Borovo pri Vukovaru se je zgodil grozen zločin. 26letni Mijo je živel ločeno od svoje žene. Prišel je k svoji 70letni materi, ki ga je vzela k sebi. Ko se je sin v gostilni napil, je ponosi pijan prikolovratil domov in svojo sivo mater zadavil z rokami.

d Ker je mati izgubila pravdo, je te dni napadla 28letnega sina posestnice, Janeža Slapničarja iz Kresniških Poljan, taka besnost, da je začel streljati na prizadeto družino železniškega kretnika Martina Godca. Oddal je iz puške nad 30 streliv. Zadel je šestletno Godčevo hčerko Ivanko in jo težko rani v trebuh, očeta Martina pa v stegno. Oba so prepeljali v bolnišnico, Slapničarja, ki je zbežal, pa iščejo orožniki.

d Pred malim senatom deželnega sodišča v Ljubljani je dobila 40letna Marjeta Kebe, ker je prebila s sekiro lobanjo svoji teti, eno leto težke ječe. — Ravnotoliko časa bo

Kamgarn za moške obleke

se dobro kupi pri

R. Miklauc »Pri škofu«, Ljubljana

sedel neki 24 letnik, ki se je v neki ljubljanski gostilni sprl s stražnikom, ga obsoval in udaril po glavi. — Radi najrazličnejših tatvin bo zaprt 28 letni Josip Petrič pet, 25 letni Jakob Cimžar pa tri leta. Po preteku kazni bosta oddana za tri leta v prisilno delavnico.

d Na dvajset let težje je bil obsojen pred mariborskim senatom petorice viničar Ivan Zimmerman, ker je zastrupil svojo ženo z arzenikom.

d Pred mariborskim stolom trojce se je vršila ponovna razprava proti 20 letnemu čevljarškemu pomočniku Rudolfu Kovaču. Radi dejanskega nasilja in roparskega umora bo sedel 14 let.

d Pozor! Posestniki, obrtniki, sekinji in kovaški mojstri in industrialci, oglejte si inserat trdnice Ant. Kašman, veletrgovina z železnino in stavbnim materialom v Škofji Loki, na zadnji strani današnjega »Domoljuba« ter ga uvažujte v Vašo lastno korist.

d Pri prehlajenjih, hripi, vnetju vratu, zabreklosti bezgavk, živčnih boleznih, trganju v udih dobro dene, ako se s pol kozarcem narav. »Franz-Josef« grenčice poskrbi za vsakodnevno izpraznjenje črev. Po izjavah vsučiliških klinik se odlikuje »Franz-Josef« voda po zanesljivem učinku ob zelo prijetni porabi. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specer. trgovinah.

d Varčno gospodinjstvo je najvažnejša postavka v gospodarstvu. Varčujete najbolj, ako pri gospodinjstvu uporabljate stvari, ki so dobre kakovosti in nizke cene. Taka stvar je milo — seveda mora to biti pravo terpentinovno milo »Gazela«.

NAZNANILA.

n Prosvetno društvo na Kopenju bo na belo nedeljo popoldne ob pol štirih ponovilo lepo Finžgarjevo igro »Verigo«. Pridite pogledati!

n Prosvetno društvo »sv. Gregor« uprikori na belo nedeljo 27. t. m. dramo v 5 dejanjih »Pozna pomlad«. Po g. Tross-u priredil Fr. Zorin. — Vsi vljudno vabljeni.

n Prosvetno društvo v Borovnici priredi na nedeljo 27. aprila 1930 ob 15 v društveni dvorani v Borovnici sklopično predavanje: »Potovanje na Vezuvi«. Predavatelj g. profesor Janko Mlakar.

n Smartno pri Litiji. Katoliško prosvetno društvo v Smartnem pri Litiji igra na belo nedeljo 27. aprila dramo »Stilmondski župan«. Drama je povzeta iz časne končane svetovne vojne, zato boste vsi, ki vam je v spominu ta čas, ali ste ga doživeli sami, z užitkom sledili izvajanjem igralcev. Pridite!

n Prostovoljno gasilno društvo »Sinkov turne« priredi igro: Start in mladi v 4 dejanjih dne 27. aprila popoldne ob 15 v gradu. Pri igri sodeluje orkester »Sinkov turne«. Vljudno vabljeni vsi prijatelji našega društva.

Plečnik: »Tu v tem listu čitam, da so zdravniki odkrili neko novo bolezen.«

Repečnik: »Za božjo voljo, skrij časopis, da ga moja žena ne vidi, sicer bo takoj hotela imeti to bolezen!«

P O D O M O V I N I

Higijenski pouk
(Velike Lašče)

Toda kmetijski in gospodinjški tečaj, o katerih smo poročali zadnjice, še ne moreta nuditi vsega, zato se je priredila istočasno za naš kraj neprecenljive vrednosti — higijenska razstava, katero je otvoril g. dr. Pirc, dalje je predaval g. dr. Petrič in bradnik g. Puhar. V predavanjih se je posebna pažnja obračala boju proti alkoholu, za Dolenjsko največji rak rani. Za nazorni pouk so bile po stenah sobe izobraževalnega doma obešene slike, več kot te pa so nudile občinstvu, ki je vsak večer zasedlo do zadnjega kotlička dvorane, sklopične slike.

Ne samo odraslim, tudi onim, ki so še v zibelki ali v preprostih krpah zaviti, se je nudil pouk po materialu, katerim je prekrasno orisalo nogo dojenčka g. dr. Dragaš. In da bi njegove besede, mero postale in da bi bili najmlajši in najmanjši tudi deležni vsaj primerne nege, hodi ob hiše do hiše, kjer imajo otročičke, gospodična Tomazičeva in poučuje matere o vsem, kar slabo in kvarno vpliva in ovira razvoj mladega bitja.

Da bi si ljudstvo, kateremu je bilo letos dano marsikaj dobrega slišati, vsaj delce vseh zlatih naukov zapisalo globoko v srcu! Da bi si sami skušali pomagati in graditi most v boljše bodočnost, kakršno bi rad, da pride, pravi početnik vseh navedenih tečajev, v globokem krščanskem pojmovanju ljubezni do bližnjega in duhovni prenovitvi posameznika in cele župnije delujoč gosp. kaplan Nahtigal.

Razno

(Stranje pri Kamniku)

Pohvaliti se moramo, da imamo letos nov čeden bčji grob delo vrhniškega akad. slikarja Ogrina. Drugo, kar sporočamo javnosti, je, da si zida gasilno društvo svoj dom za shrambo gasilnega orodja. To objavo spremljamo z željo, da bi društvo vedno ostalo zvesto gasilskemu geslu: Bogu v čast, bližnjemu v pomoč!

Posejilnica in drugo

(Novo mesto)

Redko se oglašamo, vendar se nam zdi primerno, da tu in tam poročamo o kakšni važnejši stvari.

Pred kratkim se je vršil občni zbor Ljudeke posejilnice v Novem mestu, ki posluje samo leto. Iz poročila načelnstva posnemamo, da je v poslovnem letu 1929 pristopilo k zadrugi 189 novih članov in da šteje sedaj zadruga 621 članov ter da je imela v preteklem letu nad 16 milj. prometa. Zadruga ima lastno hišo na Glavnem trgu v Novem mestu, v kateri ima tudi svoje poslovne prostore. Zadruga daje posojila večinoma kmetijskemu prebivalstvu, kot Schultze-Delitschevka pa tudi obrtnikom, trgovcem in drugem slojem. Zadruga posluje vsak dan od 8—12 in od 3—5, izvenših ob sobotah popoldne, nedeljah in praznikih. — V preteklem poslovnem letu je imelo načelnstvo 30 sej, 7 sej pa je imelo skupno z nadzorstvom. Tako vloge, kakor tudi posojila so se v poslovnem letu 1929 zelo dvignila. Prošenja za posojila je bilo vloženih 247, ugodeno je bilo 219 prošnjam. — Zadrugin korespondenca je bila zelo živahna. Opravičnik izkazuje 1932 dopisov. Dal Bog, da bi v bodočem letu zavod napredoval v korist in prospah vseh stanov, zlasti pa kmetijskega ljudstva.

Novo mesto polagoma napreduje. Trdnja Pevh gradi novo tovarno za perilo, v kateri bo vpostavila lastni električni pogon. — Na Gutmanovih njivah zida uradniška zadruga nekaj novih hiš. Na Glavnem trgu popravlja ga. Durini svojo hišo. Udelati je dala nova okna ter je preuredila tudi poslovni lokal. Tako zadobiva Glavni trg polagoma zelo lepo lice, edino dve hiši s šintelnovimi strehami ga še kazita. — Kakor čujemo, bo tudi stavbena zadruga »Prosvetni dom« zidala na Florjanovem trgu stanovanjsko hišo in dom. »Vesna«, organizacija katoliških srednješolcev je praznovala pred kratkim 10 letnico, ob kateri priložili je vprisrila v režiji g. prof. Potokarja žanloigro »Ljubezni tri morja valovi«, ki je privabila dva večera v Rokodelski dom polno občinstvo.

Prosvetno društvo je preteklo zimsko sezono

priredilo več sklopičnih predavanj: razne znamenitosti sveta (predaval g. dr. Česnik), o Mali Teziki (predavala gđ. učiteljica H. Schweigerjeva), o Primorju in naši mornarici (predaval g. učitelj Pirnat), o Bolgariji in Bolgarih (g. prof. Sedivy), o katoliških misijonih (g. misijonar Stanko Podrži), o Španiji (g. vojni kurat Bonat), o vsrskem preganjanju v Rusiji. Dne 25. marca je društvo v proslavo materinskega dne priredilo igro »Materino srce«. O pomenu materinskega dne pa je pred igro govoril g. dr. Česnik. Poleg tega pa je vprisrila dr. Česnikovo komedijo »Pogodba v režiji gosp. Vebleta«, ki je nad vse uspela in je bilo občinstvo z igro zadovoljno.

Perski koncert.

(Št. Vid pri Stični.)

Na belo nedeljo, 27. t. m., ob 3 popoldne nastopi v dvorani našega Prosvetnega doma novo-meško pevsko društvo »Gorjanci«. Izvajalo bo same slovenske narodne pesmi in kratko igro, pri kateri bo zbor med igranjem pel narodne pesmi. Iz dosedanjih nastopov tega pevskega zbora vemo, da je med najboljšimi in da nudijo njegovi koncerti zares velik užitek. Za št. Vid bo prireditel tembolj zanimiva in privlačna, ker je zborov pevovalja g. Ludovik Puš, prefekt a kmetijske šole na Grnu, naš rojak in bomo imeli sedaj priložnost prepričati se, kakšen zbor je ta znanj naš pevec in glasbenik ustvaril v Novem mestu. Ne zamudite, šentivški tarani, pa tudi sosede upoštevajte, da je zveza z vlaki na vse strani zelo ugodna, ker bo koncert ob pol 6 gotovo končan.

Smrt žanje.

(Gora pri Vačah.)

Tukaj je umrl daleč na okoli dobro poznan Jožef Strmljan, posestnik, v starosti 53 let. Bil je ključar cerkve sv. Florijana 25 let, vedno zvest naročnik »Domoljuba«, član prosvetnega društva, katero ga je počastilo za njegovo delo s tem, da so mu zapeli lantje tri žalostinke. Bil je odločno katoliškega mišljenja, dober in skrben gospodar za svojo družino. Želimu mu večnega plačila nad zvezdami. Rodbini pa iskreno sožalje, utuhe pa iščite v presv. Srcu Jezusovem, kateremu ste posvečeni.

Smrt vzorne žene.

(Škocjan pri Mokronogu.)

6. t. m. se je preselila v večnost blaga žena škocjanskega župana. Neža Marinič, mati petih še nepreskrbljenih otrok. Dolgo časa je bolela na srčni vodenici in ni bilo več pomoči zanjo. Globoko verna pokojnica je z veliko potrpežljivostjo prenašala svoje trpljenje ter vdana v voljo Najvišjega izdihnila svojo plemenito dušo. Na zadnji poti je spremljala velikanška množica ob blizu in daleč. Pevsko društvo ji je zapelo v slovo dve ganljivi žalostinki. Naj počiva v Gospodu vzorna žena!

Smrtna kosa

(Smartno ob Dreti)

Zelo nas je presenetila vest, katero je prišel brzojav, da je blagi mladenič Jožef Slapnik p. d. Leskovški star 30 let kot orožnik nenadoma umrl v Skoplju. Pred enim letom je šel od doma vesel, poln najboljših upov v novo službo. Bil je veselega in mirnega značaja, pri vseh priljubljen. Rad je bral dobre knjige in časopise, bil je vošč let naročnik Domoljuba in Našega doma. Ko si se poslavljaj, nismo mislili, da se ne bomo videli več na tem svetu. Poživaj v miru, dragi Jože. Ostanek nam v blagem spominu in spominjali se te bomo v molitvi.

Belokranjski kotiček.

Požari.

Komaj se je razklati črni dim, ki je objel našo sosedo tam preko Kulpe, hrvaško vas Zalogo, pa je že nas skrbni zvon v zvoniku župne cerkve v Metliki zaklical: Na pomoč! Imeli smo Metličani svojo elektriko. Njeno ognjišče je bilo četrt ure od mesta, v vasi Čuzili, last g. Janeza Nemančiča. Na Veliki četrtke jutraj smo opazili, da je to ognjišče nenavado razgorelo. Kdo in kako ga je tako močno razpihal, se ne ve. Okrog pol 6

je ogenj segel preko odkazanega mu prostora in v trenutku razprostil svoja krila na vrhu elektrarne. Pomoč je bila hitro pri roki. Rešili so milij in žago, dočim je strojnaica s svojim inventarjem popolnoma uničena. Škoda je velika za lastnika in za vas, ki bomo spet poklicali v promet stare petrolejke. Vendar pa je bila elektrarna zavarovana in bo podjetni in pogumni g. Nemanic, kakor se je sam izrazil, v kratkem času poskrbel za novo luč. Ogenj pa se je brez noč preselil v drugo vas Božakovo, kjer se mu je zahotelo sladkega medu. Orjak se je spraval nad nedolžne čebelice in jim uničil vso širno naselbino. V soboto zjutraj si je ogenj privoščil drvarnico g. Kremena pri Treh farah. Ker so se nekaterim ljudem znešali po mi, da so poteguli hrvaško vas Zaloko in njeno ne-rečo na belokranjsko stran, je tudi hrvaški ogenj segel preko Kulpe in se odškodoval za svojo vas. In zdaj smo reveži Belokranjci in Hrvatci.

Nesreča na veliko soboto.

Tega dne popoldne se je odpravil Režek Jožef, posestnik iz Krašnjega vrha št. 1, da gre izruvat kamen, ki je delal napotje na siezi tik nad visoko skalnato steno. Kamen izruje, ob tem pa omahne raz skalo ter se s kamnom vred skotali kakih 15 m globoko, kjer obleti vse pobit. Prepeljali so ga na dom, po preteku ene ure pa je izdihnil. Pokojni je bil dober in skrben gospodar. S sosedi je živel v najboljši slogi in je rad dobro storil vsakemu, če je bil mogel. Bil je stalen naročnik Domoljuba. Vsem, ki so ga poznali, se toži po njem. To je letos v naši župniji že drugi primer nagle in neprevidne smrti.

Radio.

Vsak delavnik: 12.30 Reprodukcijska glasba -- 13.00 Časovna napoved, borza, reproduc. glasba -- 13.30 Iz današnjih dnevnikov -- 17.00 Popolnodanski koncerti.

Cetrtek, 24. aprila: 18.30 Socijalna fizika -- 19.00 Srbohrvaščina -- 19.30 Iz finančnega gospodarstva -- 20.00 Klavirski kvartet Sance iz Celja, Slovenske narodne pojete v duetu gg. Roman Petrovič in Jože Gostič -- 22.00 Časovna napoved in poročila, lahka glasba. -- Petek, 25. aprila: 18.30 O jeziku in jezikih -- 19.00 Gospodinska ura -- 19.30 Italijanščina -- 20.00 Glasbeno predavanje -- 20.30 Religiozne speve poje gođ. Vedral -- 21.00 Klavirski večer g. Marjana Lipovška. -- Sobota, 26. aprila: 17.00 Koncert Radio-orkestra -- 18.00 V dolini gradov -- 18.30 Nemščina -- 19.00 Delavska ura -- 20.00 Prenos iz Beograda. -- Nedelja, 27. aprila: 9.30 Prenos cerkvene glasbe -- 10.00 Versko predavanje -- 10.30 Kmetijsko predavanje -- 11.00 Dopoldanski koncert -- 15.00 Gospodarsko predavanje -- 15.30 Prenos iz Brusnice -- 17.00 O bistvu športa -- 20.00 Vijoliški koncerti g. Dorlerja -- 21.00 Pevski zbor -- 22.15 Koncert Radio-orkestra. -- Ponedeljek, 28. aprila: 18.30 Francoščina -- 19.00 Sportne organizacije v inozemstvu -- 19.30 Angleščina -- 20.00 Kettebeyev večer, izvajajo Radio-orkester. -- Torek, 29. aprila: 19.00 Italijanščina 19.30 Ruščina -- 20.00 Prenos iz Zagreba. -- Sreda, 29. aprila: 18.30 Otroški kotiček -- 19.00 Kako dvigniti slovenski sport -- 19.30 Francoščina -- 20.00 Prenos iz Praga.

Nove knjige.

Martin Andersen Nexø: Proletarske novle. Kletka knjižnica 1 zv. Ljubljana 1930. Cena: v prosti prodaji 24 Din, broš. vez. pa 34 Din. Za člane Krekove knjižnice 16 Din. Ravncar je izšla kot prva redna publikacija Krekove knjižnice zbirka najlepših novel velikega sodobnega pisatelja Martina Andersen Nexøja. Novele so vsebinsko tako svojevrstne ter zajete iz najbolj izrazitega proletarskega življenja, da je po pravici izraz najčistejših in najbolj tvornih plasti človeštva: delavstva. Knjigo bi morali imeti in čitati vsakdo. Da mu zavzame v težkih urah življenja kot močan pesem vselega upanja, vere in optimizma v boljšo bodočnost. Knjigo odlikuje pri-

kupna zunanja čepa in vzoren prevod. Jezik in slog je lahek — saj to je ravno znak dobrega pisatelja —, da jo bo s pridom lahko čital vsakdo.

J. V.:

Kaj je silobran.

(Premišljevanja o novem kazenskem zakonu.)

(Nadaljevanje.)

5. Obramba mora biti le tolikšna, kolikor je potrebno, da se odbije napad! Ako ropar grozi potniku s smrtjo in vidi napadene, da tu ni druge rešitve kot da roparja usmrti, sme storiti to. Če pa bi se to vendarle dalo opraviti na blažji način, n. pr. da ga samo rani v roko, v kateri drži orožje ali z drugačno manjšo poškodbo, n. pr. da mu vrže pesek ali pepela v oči ali pa, da ga samo zastraši, je dolžan storiti le to. Kajpak je v gotovem slučaju, zlasti še v tako hudem, težko na hitro spoznati, katero sredstvo bi bilo boljše, posebno, če je napadenec prestrašen — in zakon se na to tudi ozira. Kljub temu mora človek paziti, da ne uporabi proti vsakemu napadu kar najhujšega sredstva, če vidi, da bi se to dalo opraviti z blažjim sredstvom. Kolikrat na ta način grešijo kmečki fantje: za vsako malenkost imajo nož v rokah!

Doklej sme trajati obramba? Dotlej, dokler traja napad oziroma dokler je ob napadu mogoče očitati napadeno pridobitno. Primer: Napadalec vzame popotniku denarnico z denarjem ter pobegne. Napadenec sme teči za njim, dokler ne dobi v posest svoje denarnice. Ne sme pa se uporabiti silobrambena pravica potem, ko je napad že minil — v zadnjem primeru, če vrže bežeči napadalec denarnico od sebe. S tem, ko napadenec denarnico pobere, neha njegova silobrambena pravica!

Ali smem uporabiti silobrambeno pravico v slučaju, da je gotovo, da bo zdaj, zdaj izvršen name neki napad, pa se ne morem obraniti drugače kakor da takoj pričem z obrambo? Proti meni gre zblazneli človek, ki ubije vsakogar, kogar sreča — ne morem se rešiti drugače kakor da v trenutku ustrelim v njegovo roko, v kateri drži samokres. Proti neposredno pretečemu napadu je silobran dovoljen, ne pa proti bodočemu napadu, ki še ni začel oziroma vsaj ne neposredno grozeč (ali to neposredno grozeče stanje mora biti jasno, popolnoma. Verjetno!)

Ali sme napadenec v silobranu poškodovati neko tujo pravno dobrino in v koliko? Že iz gornjega je vsakdo lahko spoznal, da je to dopustno, ako se namreč drugače ne da odbiti napad. Napadenec sme po kakovosti napada napadalcu vzeti življenje, sme ga poškodovati na telesu, vzeti mu svobodo, poškodovati neki predmet itd., kakršno sredstvo je pač najprimernejše v svrhu potrebne obrambe. Napadenec, ki mu je napadalec po krivici vzel svobodo, sme razbiti vrata, zlomiti ključavnice, da se osvobodí, — ako se drugače ne more. Vprašanje pa je, kako daleč sme iti, da napadene v posledici odpravi tujo dobrino. Opatiti se je tu na dve stvari:

1. Da v svoji obrambi ne stori več kot potrebno, da odbije napad. Vsako prekoračenje silobrana je kazni. v.o., razen če je storjeno vsled hude razdraženosti, prepasti ali strahu. Vendar zakon dovoljuje sodniku, da sme v slučaju prekoračenja silobrana napadencu kazeno omiliti. Verjetno je, da sodnik ne bo dosti vpošteval tega, če je napadenec prekoračil silobran iz velike malomarnosti, gotovo pa ne, če je to celo namerno storil.

2. Da je način in sredstvo obrambe sorazmerno z vrednostjo napadene dobrine. Ne gre tedaj, da bi napadene za malenkostne stvari uporabljali huda sredstva. Hromec, ki čuva na vrtu jabolka, ne more enostavno streljati na človeka, ki pobere nekaj jabolk; res je, da na drug način ne more očitati jabolk, zlasti, ker ni nikogar v bližini, da bi ga pozval, naj prepodi tega človeka — toda s takim sredstvom nastopati za tako majhno vrednost, ne gre. Sredstvo in način obrambe naj bo sorazmerno z vrednostjo napadene pridobitine.

Kdo sme uporabljati silobrambeno pravico? Ali sme tudi drugi, ki ni napadenec, priti napadencu v pomoč? Da, zakon to izrecno dovoljuje, vsakdo brez razlike sme pomagati napadencu; veljajo pa zanj isti predpisi oziroma pogoji kot za napadence samega; morda bo njegova odgovornost nekoliko strožja, v kolikor on kot tretja oseba mirnejše presoja položaj nego napadenec sam.

Pretrgano zagrinjalo

XVII.

Poleg otroka, ki leži na slami, se smehljajo mati, ko gleda tako lepe prizore v bodočnosti. Ali ni imela prav, da ni obupala, temveč je bila prepričana, da zasijejo njeni hčerki lepši dnevi?

Njena mala Mira bo deležna sreče... Živela bo v ljubezni, bogastvu in miru, kar je vse njej manjkalo.

Da, brez obotavljanja lahko zamenja svoje življenje za življenje svoje hčerke!

Vsa srečna gleda Angela in nato otroka, ki nepremično leži na slami in čaka na usodo, ki mu bo namenjena. Obrise mu piktano čelo in reče polglasno, da ne zbudi bolnice:

Kaj zato, če boš trpela, saj te bo ljubezen potolažila... O, dete moje, tvoje življenje bo lepo!

Nato se mati dvigne, zakaj angel ji s prstom pokaže v temo, v kateri se znova pokaže kot film Mirina bodočnost.

XIX.

Naslednji dan je bil inženjer Mortin sklenil, da se odpelje z Miro k svoji materi, ki je stanovala v stari rodbinski hiši. Tam sta se hotela čimprej poročiti.

Po smrti svojega soproga se je gospa Mortincova naselila na jugu Francije, v senčnem deželi, tik Sredozemskega morja, kojega modro vodovje je bilo videti iz hiše skozi vrata bera.

Ni hotela slediti svojemut sinu v Pariz, ki je bil zanjo prehrupen. Hotela je pre-

Ženske obleke in rute

na največji izbiri, samo dobre kakovosti Cene nizke!
R. Miklauc »Pri škofu«, Ljubljana

živeti večer svojega življenja na solnčnem jugu, med svojimi veselimi rojaki. Čutila se je kar pomlajeno v tej hiši s svetlimi stenami, ki je stala sredi zelenja.

Vsako jutro je na oknu pričakovala pismo, ki ga je zapazila že od daleč na beli cesti. Nato je pohitela navzdol ter ga počakala na pragu. In vsako jutro jo je pozdravil s istim veselim glasom:

»Dobro jutro, gospa!«
Včasih ji je nato izročil pismo iz Pariza, včasih pa je dejal:

Danes pa na žalost nimam ničesar za vas.

Tako so minevali dnevi...

Vsako leto je Klavdij prihajal na obisk k svoji materi. Ostajal je mesec dni pri njej ter odhajal z upanjem, da mu bo mati vrnila obisk. Toda ona si ni upala zapustiti svoje hiše, lepega vrta in prijaznih sosedov, ki so bili njeni prijatelji že iz mladih let.

Upala je, da bo imela pozneje v hiši vnuke, ki se bodo igrali pred pragom ter prinesli malo več življenja v to samoto. Saj je bila prepričana, da se bo Klavdij kmalu poročil. Izbero soproge je prepustila nje-mu. Vedela je, da je pameten in resen deček in da si bo izbral družico, ki ga bo vredna.

Ze tri leta je pisal v svojih pismih, da se misli poročiti z Miro Arnatovo. Pisal je, kako je inteligentno in lepo dekle. Gospa

Martinova je bila zelo zadovoljna.

Naenkrat pa je prenehal omenjati Miro. Ko ga je mati vprašala, kaj je z njo, ji ni dal točnega odgovora. Dejal je, da je gospodična Mira Arnatova zapustila Pariz in odšla na daljše potovanje.

Klavdij si ni upal priznati svoji materi, da je Mira ponaredila ček in ukradla denar, ker jo je še vedno ljubil in je ni hotel onečastiti v očeh svoje matere. Ko se je gospa Martinova čudila, da pustijo mlado dekle potovati samo, ji je razložil:

Nevrastenična je in zelo samosvoja ter rabi mnogo spremembe...

Kmalu nato je Klavdij javil materi svojo bližnjo zarclo s Cecilijo Arnatovo ter hvalil njeno lepoto. Mati se je čudila, a dejala mu ni ničesar. Mislila si je:

Pozbil je na Miro. Ali pa se mu je zdela njena sestra lepša... Morda Cecilija ni nevtrastenična...

Toda Klavdijeva pisma niso bila več tako navdušena. Gospej Martinovi se je zdelo, da čita med vrsticami pisem svojega sina, da je Cecilija zelo razvajeno in koketno dekle.

Nekega jutra ji je pismonoša prinesel brzojavko: Klavdij je javljal, da pride naslednji dan.

Pri tej novici je zavladalo veliko veselje v hiši. Stara služkinja Mara, ki je služila že petintrideset let pri Martinovih, se je žurila, da pripravi mlademu gospodu sobo, gospa pa je hitela pripovedovat sosedom nepričakovano novico.

Naslednji dan je vstala zelo zgodaj. Slabo je bila spala od nervoznosti. Veselo je odšla na kolodvor in pustila staro služ-

„Po divjem Kurdistanu“

bodo imeli naslov nadaljni 4 zvezki Karl Mayevih spisov. Prvi od teh je že izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, stane 13 Din

kinjo doma, ki je imela polne roke dela. Ta je v odsotnosti svoje gospodinje pripravljala zajutrek, kakor ga je imel rad mladi gospod Klavdij. Ko je gospa Martinova čakala na postaji na vlak, je razmišljala, zakaj pač Klavdij tako nenadoma prihaja? Ali je bolan? Ali morda boče preživeti konec zime na solnčnem jugu?

Pariški brzcvlak je kot vihra pridrvel na postajo. Zavore so zahreščale, iz stroja je uhal oblak pare, a skrbno materino oko je že od daleč zapazilo sina, ki se je sklanjal skozi okno dolgega voza prvega razreda. Hitela je k vozu, kojega vrata so se odprla, in mladeniško gibčno je skočil inženjer na tla in poljubil mater. Takoj na to pa se je obrnil ter pomagal iz voza elegantni mladi dami, temne polti, ki je bila zelo suha, ter jo predstavil materi:

»Gospodična Mira Arnatova.«

Gospa Martinova tega ni mogla razumeti. Njen sin, ki se je bil pravkar zaročil s Cecilijo, ji je privedel Miro. Kaj se je bilo zgodilo?

Pogledala je Miro in zdela se ji je čudna:

»Človek bi rekel, da je ciganka,« si je mislila, ko je videla velike temne oči in zagorelo polt mladega dekleta.

Mira se je nasmehnila gospej Martinovi, koje obraz je bil mlad, čeprav je imela že bele lase. Hotela je ljubiti mater

33

RAZNO

Zvesti pes. Na Solnogradskem so bili veliki snežni zameti. Takrat je šel neki 58 letni elektriciar po opravih v hribovsko vas. Spetoma se sneg na potjo vsuje, lavina zorči navzdol in revoža pokoplje. Ponestrčevca pa je k sreči spremljal velik pes, ki je brž začel s lacami razkopavati sneg, da bi gosparja rešil. Zvečala živni je med delom žalostno lajala, dokler niso prišli rešitelji.

Kuharska tekma. V Berlinu so nedavno priredili svoje vrste tekme. Šlo je za to, katera izmed berlinskih kuharic ali gospodinj znajboljše in najbolj varčno pripraviti kosilo za štiri osebe. Še letos bodo pa tekmovalne kuharice iz vse države za prvenstvo in za naslov »kraljice kuharic«.

Draga reč. Anglički finančni ministrije je dovolil, da Velika Britanija nakupi na Čehoslovaškem še 20 g radija v zdravstvene svrhe. Te 20 gramov je najdražje rudnine na svetu, ki stane okoli 55 milijonov dinar.

Lorenski učitelj

Roman.

»Pazi! Ze čutiš, da tvoj zgled vpliva. Kar boš storil ti, store i drugi...«

Po dolgem molku je duhovnik spoznal, da je prišel čas, da pomaga vznemirjenemu bratu.

Jakob,« je dejal, »poklical si me na posvet, a doslej mi še nisi zaupal svoje skrivnosti. Kaj si odgovoril pariškemu poslancu? Bržkone si se zmotil, siromak; slutim vsaj, ker se nič ne ponašaš...«

Tedaj je duhovnik začutil, da se mu je bratova glava sklonila na ramo in se skrila; začul je tudi glas, ki so ga razjedale solze:

Oprosti mi, Gerard! Vem, da me imajo za močnega, a sem bil slab. Poklical sem te na pomoč, da bi farsodiš; a ti vendar ne morem obljubiti, da te bom slušal... Tistemu človeku sem sprva dobro odgovarjal, nato sem pa zajecjal. Ah, kako si srečen, ker si neodvisen! Pokazal sem mu, da me jezi, da me kot kristjana in Lorenca bode v srce, ker je Francija brez moške besede, tedaj mi je zagrozil z ukrepi, ki jih ti ljudje spretno uporabljajo. In ko mi je velel, naj dam zgled z brezversko šolo, mu jaz, Jakob Baltus, nisem ovdrlil: Nikdar!»

»Ubožeček...«

V tem trenutku, ko govorim s teboj in si prikrivam obličje, si mislim, da bi bržkone lahko prišel pouk brez molitve...«

»Jakob, kaj vendar govoriš?«

»Da bi mi za vsak slučaj učenec samo prebrali,

kar se jim je naučiti iz katekizma in iz zgodb svetega pisma, ne da bi jim dodal kako razlago, kar je prijetna pravica mojega poklica in moje veselje, kakor ti je dobro znano...«

Ne razumem te! Praviš, da si ogorčen, ker nameravajo v Loreni uvesti vzgojo brez Boga in ti jim boš pomagal!«

Nič ne bom storil zoper svojo vero, Gerard, molčal bom o njej, to je vse!«

A jo zataji, kdor o njej nič ne govori! Poznaš besede Gospodove: »Kdor ni z menoj, je zoper mene!« Kdo je zadal, Jakob? Zena?«

Da, moja...«

Marija? Saj si rekel, da o tem nič ne veš!«

To ni tako. Ti ne moreš videti kakor jaz, da mi žena živi le zato, da teka za srečo; da je tukaj edini kraj na svetu, kjer more živeti, ker čaka svojega otroka, ki ga je nosila in o katerem misli, da še živi. Nočem je pogubiti! Recimo, da mi ukažejo, naj zapustim Križ: poznam jo, ne bi šla z nami. Z novega doma bi zbežala in se vrnila na Križ ali v gozd ali na Hornjo in bi umrla od bede ali iz obupa. Priznam ti: slaboten sem bil in pokazal sem mu, česa se bojim...«

Neskončno te, pomilujem!«

Neodvisni župnik se je zavaljal, objel z rokami svojega starejšega brata, ki je lhtel, ga stisnil in sklonivši se rekel:

V tem trenutku ne moreš slišati, kar bi ti bilo treba povedati. Jakob, vsi smo ubogi slabotni: zamišljamo si prihodnost in po teh zamislih hočemo, naj odloči o sedanjih dolžnostih in to nas čisto pogubi... Veliko trpiš in jaz sem s teboj... Kmalu se bova morala ločiti. Nikar ne pripoveduj Leonu o tem, kar si meni povedal! Ne govori slabo o Franciji niti nje-

SLOVENEK

katoliški dnevnik, pisan v duhu katoliške akcije. — Vsako nedeljo ima prilogo slik na 8 straneh v bakrotisku. — Stane na mesec 25 Din. Pišite, da se Vam pošlje na ogled. Naslov: »SLOVENEK«, LJUBLJANA, JUGOSLOVANSKA TISKARNA

svojega zaročenca, kakor bi bila ljubila svojo lastno mater. Še malo in kmalu bo tvorila s Klavdijem in gospo Martinovo eno samo družino. Želela je, da jo vsi vzljubijo in hotela se je prepričati, da bo sedaj srečna in z drugimi delila svojo srečo.

Ko so prišli domov, je Klavdij kratko povedal materi Mirino povest. Ta žena, koje življenje je teklo po ravni poti brez kakšne nepravilnosti, je izpraševala sina, odkod je bila Mira, če že ni bila Arnatova hčerka.

Klavdij jo je skušal pomiriti:

»Mira rabi predvsem dušnega in telesnega miru, da pozabi svoje trpljenje. Ko jo boš natančneje poznala, boš razumela, zakaj jo imam tako rad.«

Gospa Martin je vzdihnila. Nič ni bolj želela, kot da vzljubi svojo bodočo snaho. Toda morala se je šele privaditi na ta nemirni obraz, na njene kratke in goste lase in na njeno izredno naravo.

Odvedla je Miro v njeno sobo. Ta se ji je zahvalila in razveselila se je, ko je videla vstopiti staro služkinjo Maro, ki je

prinesla polno vazo cvetlic. Mara je spótljivo pozdravila svojo mlado gospodarico, ki je bila prišla iz Pariza, potem pa je šla stopicaje v kuhinjo.

Mira je stopila k oknu in zasanjala. Čudila se je, da je drevje že zeleno in da raste na vrtu že visoka trava.

Solnce je sijalo v sobo in božalo staro pohištvo. Kako daleč je bila od hrupnega, meglenega vele mesta, od svoje mrzle umazane sobice, v kateri je prebila dve zimi.

Čez nekaj mesecev, ko se bo popolnoma okrepila, bo postala gospa Martinova. Ta misel je dekletu, ki je bila nemirne ciganske krvi, nekoliko vznemirjala, zakaj čakalo jo je tesno rodbinsko življenje in družabne obveznosti. Toda kaj za to, saj bo od sedaj naprej živela poleg onega, ki je ni bil pozabil. Slednjič bosta uresničila načrte, ki sta jih kovala že nekdanj, ko je prihajal Klavdij k njej na obisk v pisarno Arnatove tovarne.

Mlada poročnica sta imela namen vrniti se po poreki v Pariz, zakaj Martin je moral spet prevzeti ravnateljstvo Arnato-

NEDELJSKI SLOVENEK

Naslov:
»SLOVENEK«
Ljubljana,
Jugoslav. tiskarna

na 16 velikih straneh in še s prilogo slik na 8 straneh v bakrotisku. — Najboljše nedeljsko čtivo. — Stane za eno četrtletje samo 30 Din

BOGOLJUB

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi, s slikami v bakrotisku. Stane letno Din 20.—. Pišite, da se Vam pošlje na ogled. — Naslov: »BOGOLJUB«, LJUBLJANA - JUGOSL. TISKARNA

vih tovarn, in tako bo Mira spet morala videti Arnatove. Ta misel ji je bila neprijetna.

Stari Arnat bo gotovo trpel, ker ne bo več poleg njega, toda s časom se bo moral na to navaditi. Cecilija je gotovo tudi ljubila Klavdija, saj je upala, da postane njegova žena. Samo Mirina vrnitev ji je bila prekrizala ta načrt.

Mira je hotela ubežati temu primiselnemu. Otrpela se je teh misli. Njen zaročenec jo je ljubil in svoje misli je morala posvetiti edino njemu.

Nekoliko nervozna je odšla na vrt k Klavdiju in gospe Martinovi. Skušala se je kazati veselo, toda spoznala je, da je bilo to zaman. Naslednje dni je čutila še večjo potrebo po samoti in svobodi.

Odhitela je na zadnji konec vrta ter tam legla v najvišjo travo na sonce ter zasanjala.

Kadar jo je Klavdij iskal v zelenju, jo je včasih našel sedečo na nizki drevesni

mu niti nikomur! Če izgubiš Francijo, bi bilo huje, kakor če izgubiš ženo...«

»To pa že ne!«

»Nikar se ne zaklinjaj! Saj ne veš, kako neizrečeno nesrečnejšo stvar te mika klevetati. Tudi Francija je izgubila otroke, tudi ona je žrtev zablode, ki bo ozdravela... Ko bi ti mogel spoznati njeno srce kakor poznaš Marijino! Glej, vse je plemenito! Niso ga še pokvarili! Bog jo usmiljeno pogleduje. Grešnica je, a tudi ne moremo naštetih vseh uslug, ki jih je izkazala usmiljenosti, ki nabira dobrote. Poklica ji niso vzeli: edina je in potrebna in v bistvu nevhvaležna ljubljanka, ki ji bo odpuščeno radi svetnikov, ki jih je rodila vesoljnemu svetu... Jakob, povem ti, kaj za evangelijem najtrdnije verujem: Bog ne mara, da bi Francija propadla, ker ni pripravil nobenega drugega naroda, da bi jo nadomestil... Idi, dobri brat, kmalu se snideva... Čuj!«

»On se vrača.«

»Da. Stopi k oknu nazaj! Izbrisi si oči! Leon je! Rimec je ropotaje vstopil.«

»Otroka moja, telica je!«

»Bolje za hlev,« reče duhovnik in se okrene.

»Ali je vsaj lepa?« praša Jakob.

Kmet je tlesnil z jezikom:

»Vsa je lepa in zastavna in nekoliko pisana kakor jabka.«

Mož se je udaril po boku:

»Na čelu ima celo zvezdico.«

»Dobro znamenje,« odvrne Jakob; »po navadi so take zvezde dobre mlekarice.«

Oba brata sta stisnila roko starejšemu, ki je odvihlaval rokave pri srajci in suknjiču, ki si jih je zavilnil pri odhodu.

»In vidva, brata,« je povzel, »kaj sta medtem delala?«

5

»Oh,« je rekel župnik, »kramljala sva precej mirno.«

»Prav! Jaz pa v hlevu nisem bil povsem miren. Ni šlo, kakor sem hotel. In jezilo me je tudi. Razmišljal sem Jakobovo zgodbo in nadloge, ki nam jih pripravljajo Francozi. Povem vama glasneje nego sem govoril tedaj, ko sta me videla v togoi...«

Glas mu je tako rezko donel po sobici, kakor bi poveljeval svojim štirim vpreženim konjem:

»Povem ti, Jakob, povem ti, gospod župnik, ki braniš take ljudi: če so zato prišli, da bi nas popoganili, bi bilo bolje, da ostanejo doma! Kaj je zopet? Mar si ti, Glasinda? Saj še potrkala nisi na vrata? Kakšna navada pa je to?«

Kričite preglasno, gospodar Leon, zato ne slišite. S povešenimi, na predpasniku sklenjenimi rokami je stala dekla v sobi za korak od široko odprtih vrat. Odločila se je. Res služi na Hornji, a je starejša kakor gospodar. Več ko petdesetletno požrtvovalno službovanje ji je dalo pravico, da lahko, celo mora izpregovoriti svojo besedo. Dasi ji je skrb nagubala lice in so ji drhtele usahle ustnice, ki se niso naslanjale na zobe, je vendar v Leona Baltusa uprla nedolžne, jasne in odločne oči.

»Govori, Glasinda, čemu si prišla semkaj?«

»Povedat Vam in družbi, da sem vino skubala.«

Gospodarju se je jeza mahoma podela. Najprej se je zasmel tako na glas, kakor se je bil poprej razjezil. Da bi Glasinda pomiril, je še dostavil:

»Na vse misli; kaj se vama zdi, brata?«

Toda Glasinda se ni smejala. Neprerokoma je zrla v gospodarja, ki ga je ta pričo vsega njegovega življenja že nekoliko vznemirjala. Naposled je odprla usta, da si kot stara Francozinja reši dušo:

»Idite vendar! Skrajni čas je že! Prav za prav mi je pa žal, ker nisem šla leč.«

jev. Največ radija pridobivajo v Jahimovu na Češkem. Rabi se pa zlasti za zdravljenje želodčnega raka.

Grom in strela sta se vzela. V Avstriji se je nedavno poročil poštni uradnik Blitz (strela) z nevesto, ki se je pisala Donner (grom). Bljnjia bodočnost bo spremljala, če bo sledila »Strela« in »Grom« tudi zakonska nevihta.

Boj za Strukljevo grobenstvo. Mesti Newyork in Filadelfija sta se po zvali lani na boj. Šlo je za to, v katerem izmed obeh mest živi večji jezik Strukljev. Hujšega požrešneža so našli v Newyorku. Filadelfija se je »osramočena« umaknila. Na Dunaju pa živi kovaški pomočnik, ki mu je snesti 60 emkov isto kot tebi tri.

Domoljubje ga prezmene. Znano je, da si priganani nemški cesar Viljem II. v gradu Doornu na Holandskem preganja dolgčas s sekanjem drv. Te dni si je iz Kanado narečil pravo drvarsko sekuro. Čim je neki cesarju udani Nemec v Kanadi na to zvedel, je brž poslal cesarju v dar kar dve sekiri.

Nekdanje rimsko cesarstvo je imelo 76 tisoč kilometrov lepo urejenih cest.

vejl. Cele ure je sedela v zelenju poleg tihjih gnezd med nebom in zemljo.

Mladi moč se je smehljaj temu njene-mu obnašanju. Poklical je svojo mater ter ji pokazal Miro od daleč, da ne moti njenih misli. Gospa Martinova je uvidela, da je to prava žena za njenega sina, ker je spoznala, kako jo je ljubil. Toda s časoma so ji pa le začeli vstajati pomisleki. Dejala si je, da so se včasih mladi možje poročili z dekletki radi njih lepote ali dote, toda sedaj... Kako bo mogla Mira vzgojiti Klavdijeve otroke, ko je imela tako čudno obnašanje. Kaj se bodo mogli naučiti od nje?

Meh za smeh.

Moderne slike. — »Ce opazujem to sliko, se mi kar slina cede v ustih,« je ves navdušen vzkljnil star gospod pri razstavi slik. — »Zakaj neki?« je začuden vprašal slikar, ki je stal poleg njega. »Pri solnčnem zatonu se vam pač ne morejo cediti slin!« — »Oprostite,« je rekel gospod, »mislim sem, da slika predstavlja ocyrtja jajca...«

Deberniki si ga je bil privoščil, ne malo, pač pa precej čez mero, kajti »pri fajmo-tru« za vodo imajo dobro kapljo. Mahnil jo je v Zvezdo in se tam takoj v prvi kostanj zaletel. Privzdignil je klobuk ter dejal vljudno: »Oprostite gospod.« Kmalu je bil pri drugem drevesu in sunil vanj: »Ne zamerite gospod, ampak jaz ga malo imam.« Gre dalje, zopet si zaleti v kostanj: »Dragi prijatelj, oprostite, nalezal sem se ga malo.

34

Noetovo barko dvigne-jo. Bivši predsednik inženerekega društva v ameriški Chicagi, Strong, je sklenil, da pošče Noetovo barko, ki je po vesolj-nem potopu obstala na 5000 m visoki gori Ararat, kakor poroča sv. pismo. Barka je bila 300 vatlov dolga, 50 vatlov široka in 30 vatlov visoka ter je imela tri nadstropja. Bila je torej približno tako velika kakor moderen prekoceanski par-nik. Seveda pa ni bila iz jekla, marveč iz lesa. Zato je malo verjetno, da bi bila po toliko tisoč letih ostala po njej še kaka sled.

Boč neveste izpred ol-tarja. V nemškem mestu Regensburgu bi se imela vršiti poroka princeze Ili in prince Reinerja pl. Thurn-Taxis. Gostje so se že zbrali, in regensburški škof je bil pripravljen, da izvrši poroko. Naenkrat pa je princeza Ili jokaje izjavila, da se je premi-sljala izreči usodepolni »da«. In odšli so domov.

Usodna zmota. Danes nekateri ne poznajo naj-nnejlega posla kakor od-pravit Kristusova načela iz zakona in iz razmerja med obema spoloma. Pro-glašajo v tem oziru »oro-

»Čemu neki?«

»Slabih besedi o naših Francozih ne bi bila čula, in sicer v hiši, kjer se ni nikdar o Franciji slabo govorilo!«

Zardela je, čuteč, da jo vsi trije gledajo in da je prekoračila službene meje. Povesila pa ni ne oči, ne brade: skrivnost njenega srca je bila silnejša nego vse drugo.

»Glejte no, zdaj me pa Glasinda poučuje!«

»Kaj me ne bi jezilo, ko pa čujem nekaj povsem nenavandega! Pred vašim očetom, pred vašo materjo se še polovico tega ne bi smelo govoriti o Franciji!«

Leon je nejevoljno zamahnil kakor žanjec, ki podira žito.

»Nehaj, starka! Saj ne veš, o čem govorimo. Fran-cijo zagovarjaš, a je ne poznaš!«

»In Vi?« Spoznala je, da je šla predaleč.

»Oprostite, gospodar! In vendar imajo tam, kjer je moja sestrična doma, tale pregovor...«

»Odkod je Vaša sestrična?«

»Iz Overnjskega.«

»In kako pravi tisti pregovor?«

»Takole: »Ni tisto lepo, kar je lepo, ampak tisto je lepo, kar imamo radi.« Vaši in moji starši so mi povedali, kakšna je Francija, ki jo ljubim. Oprostite mi!« Glasinda je bila zopet ponižna in trhla služki-nja. Hipoma je še rekla:

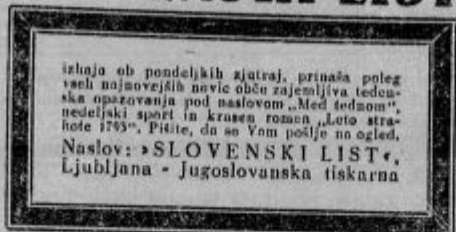
»Kuhano vino je že natočeno. Shladilo se bo!«

Kmet je pomilovalno skomignil z rameni in žup-nik je pogledal na uro:

»Dvajset minut do polnoči: še je čas. Ustregla si nam, Glasinda! Nocoj smo se nagovorili. Pojdimo!«

Vsi so odšli razen Glasinde, ki se jim je umek-nila in zginila na hodniku. Spodaj so našli Martina še pokonci. Po kuhinji je dišalo po rdečem vinu in cimetu. Na mizi so stali štirje kozarci po vrsti. Leon,

SLOVENSKI LIST

Saj nisem namenoma butnil v vas.« Ko se je že četrtič in petič zaletel, se je ravnotako odkrival in prosil, da mu ne zamerijo. Nato pa je stopil k ograji ter dejal: »Bom pa raje malo počakal, da se množica razide.«

Štibernik je kupil osla in z njim vozil. Zelo pa je bil nevoljen, ko je prišel nekoč do mesta, kjer je moral plačati mostnino. Štibernik pa je navihani in ko se je popoldne vračal, je posadil osla na voz, sam pa je peljal do mosta. Ko je mostnar zahteval denar, mu je dejal: »Kar z voznikom se zmenita.«

Ona: »Vsakdo bo mislil, da nisem nič drugega kot kuharica v tej hiši.«

On: »Postal bo takoj drugih misli, ka-dar bo pri nas le enkrat na kosilu.«

Kuharica: »Koliko jajc pa naj vzamem za to jed?«

Gospa: »Štiri. Od dveh beljak, od dveh pa rumenjak.«

Slavko: »Svoji zaročenki bi rad nekaj dal za god. Svetuj mi, kaj naj izberem.«

Stanko: »Takah stvari je dosti. Najbo-lje pa bo, če ji kupiš prstan. To namreč lahko nazaj vzameš, če se premisli.«

Kelvišar: »Kadar kaj prav globoko razmišljam, si prižgem cigaro.«

Kopišar: »Potem pa ne zakadiš dosti.«

Brajar: »Ampak, tvoj gospodar je pa zelo muzikaličen.«

Pajar: »Seveda je, saj že petnajst let igra pri svoji ženi drugo vijolino.«

Joško je komaj pomočil umazane roke v vodo, ko je že skočil k čisti brisači, da si jih obriše.

»Umazanec grdi,« ga je napodila mati, »vso brisačo mi boš umazal. Ali ne veš, da je težko prati umazane brisače?«

Joško: »Čemu pa naj bi prali čiste bri-sače?«

Janko: »Jaz sem bil vedno mnenja, da so rožnata lica znak zdravja.«

Branko: »Saj tudi je tako! Rdeča lica pomenijo, da ima dotični zdravo kri.«

Janko je nekoliko pomislil, nato pa dejal: »Hm, čudno, davi sem videl v tram-vaju gospodično, ki je bila na eni strani lica mnogo bolj zdrava kot na drugi.«

Resnega obraza je stopil v črno oble-čen mož v upravo nekega časopisa. »Pro-sim, koliko stane objava osmrtnice v va-šem listu?« je vprašal uradnico.

Gospodična: »Tri dinarje centimeter.«

Jakob, duhovnik in Martin so prijeli vsak za svoj kozarec in ga v duško izpraznili. Gerard Baltus in kriški učitelj sta nocoj že drugič občutila, da sta kmeteka sinova.

»Pojdi, Jakob!« je rekel duhovnik in položil čašo na mizo, »spremim te nekoliko.«

»Kam pa greš?« je vprašal Leon. »Saj bi lahko tukaj prenočil.«

»Na vlak v Kreutzwald. Spal bom na postaji in moji župljani bodo videli, da sem še čil, ko bom stopil iz voza, da mašujem ob desetih. Vselej me vidijo, da sem dobre volje.«

Mlajša brata sta odhajala iz Hornje. Poslovila sta se od starejšega, ki je tedaj stal na pragu in s svojo postavo zakrival skoro vso odprtino pri vhodu. Zunaj je bilo mehko in jasno. Jakob in Gerard sta šla po gozdu do ceste iz Karlinga v Sarlui in dospela na grič. Ob luninem svitu sta bila sama in koraki so jima odmevali po nasuti poti. Na levi proti Kreutz-waldu se je širilo speče polje z ovsom in ržjo; vse je bilo v latju in klasju in že skoro dozorelo. Tudi gozd na desni je spal in veter je drevesom pripogibal le drobne vrhove.

»Mika me, da bi zavriskal,« je rekel duhovnik.

Ko sta se razšla, je Jakob pet minut pozneje v veliki polnočni tišini zaslišal glas, ki je prihajal iz sredine obdelanega polja. Bil je krepki glas Gerar-dov. Vabila ga je samota in srce mu je bilo polno tistih ur, ki jih je bil preživel.

Jakob ni odgovoril. Odkar je zapustil Gerarda, je komaj naredil sto korakov. Hotel je urno stopiti, kakor je bil vajen, a je skoro nenadoma obstal. V soteski je zagledal širok, več ko meter visok klesan kamen z globoko vdolbljenim križem. Dobro ga je poznal. Tisočkrat je šel tod mimo in mislil: »Nekoč

Poročne prstane

v veliki izbiri - priporoča JOSIP JANKO, urar
v Kamniku na šutni, nasproti farne cerkve.

Kovači

Najboljši trdi in mehki koks in kovaški
premog Vam nudi
Družba Mirka, Ljubljana
Dunajska c. 46. Telefon 2820

REUMA-IŠIAS

se ozdravi s pravočasnim
zdravljenjem v kopališču Pi-
styan ali doma s pistyanskim
blatom ali izgotovljeno oblo-
go (kompresom). Brezplačni
opis in informacii e:

L. SCHREIBER - ZAGREB,
Strossmayerov trg 1/II,

Ženitna ponudba.

Mladenci, pošten, absolvent kmetijske šole, iz
dobro situirane kmetijske družine, želi nevesto po-
štene preteklosti, ki bi imela posestvo ali trgo-
vino ali pa kako drugo nepremičnino. Ponudbe
pod »Srečen dom št. 4685« na upravo »Domoljuba«.
Tajnost zajamčena.

Čudežni Balzam!

Ker mi je v resnici Vaš čudežni R. Balzam po-
maгал proti kurjim očesom, trdi koži itd., Vas pro-
sim, da mi pošljete še en lonček navedenega sred-
stva. Vas pozdravlja: Anica Kresnik, soproga fin.
podpreglad., Slatina, Radenci 1. — Rešite se tudi
Vi kurjih očes, bradavic, trde kože itd. z Radio-
Balzomom. Lonček 10 Din (predplačilo), ali 18 Din
na povzetje: R. Čolič, Ljubljana VII, Kamniška 10/a.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo
polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje prideleke ali iščejo poslov oziroma
obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Pošlite nam takoj

Vaš naslov! Dnevno
Din 200.—, 300.— in še
več, lahko zaslužite z
delom v Vašem doma-
čem kraju. Znamko
za odgovor. »TEHNA«
družba, Ljubljana, Me-
stni trg 25/I.

Puhasto perje

kg po 38 Din,
razpošiljam po pov-
zetju najmanj 5 kg.
Potem čisto belo gosje
kg po Din 130.— in
čist beli puh kg Din
300.—. L. Brozović, ke-
mična čistilna perja,
Zagreb, Illica 82.

30 orehovitih drevesc

prodam. Jožef Remic,
Šoštanj.

Kupim okna

še dobro ohranje-
na velikosti 1:30 m.
Naslove prodajalcev
sprejema uprava »Do-
moljuba« po št. 4468

Civilarskega vajenca

sprejme takoj Jordan
Matija, Gorenjavas 51,
p. Ribnica, Dol.

Čebele 40 panjev do-
bri kranjčev
prodam. Franc Mihelič,
Selnik 9, p. Studenec-
lg.

Vajenca za mizarstvo
obrt takoj
sprejme Jakob Kregar,
Višmarje št. 2, št. Vid
nad Ljubljano.

Mesarskega vajenca
z vso oskrbo, sprej-
mem tak i. Kos Av-
gust, Gameljne, št. Vid
n. Ljubljano.

Krasna posestva

Iz proste roke prodam
dve posestvi, eno ob-
segajoče 55 oralo-
v, 25 oralo-ov gozda ostalo
njive in travniki. Redi
se 14 glav živine, celo
posestvo v enem kosu.
Drugo posestvo obsega
32 oralo-ov, 12 oralo-ov
gozda, drugo njive in
travniki, redi se 10
glav živine, tudi vse
v enem kosu. Na obeh
posestvih krma sladka,
na ravnem brez kamna,
varno pred vodo, zem-
lja lahka in rodovitna.
Na obeh posestvih ob-
širna gospodarska po-

100 NAGRAD

v skupni vrednosti več tisoč dinarjev razpi-
sujemo za pravilno rešitev sledečih vprašanj:

1. Po čem se spoznajo najboljše štrange in drugo
vrvarske blago?
2. Katero vrvarske blago je priporočala za kme-
tovalce kmetijska šola na Grmu?
3. Kakšne štrange, uzde in drugo vrvarske blago
boste zahtevali od Vašega trgovca, da boste
dobili za Vaš dober denar tudi dobro blago?
4. Kateri trgovec v Vašem kraju še ne prodaja
štrang in vrvarskega blaga s privezanim rdečim
listkom, z naslikanim pajkom v mreži in na-
pisom Grosuplje?

Za rešitev zadostuje dopisnica za 50 par. -
Rešitev naj se pošlje na naslov: Tovarna moivoza
in vrvarna, Grosuplje pri Ljubljani, in to najkas-
neje do konca aprila. - 1. maja se bo izrebal
100 rešitev in imena izrebalnih, kateri dobe na-
grade, se bodo objavila v tem listu, nagrade pa
poslale takoj po izrebanju. — Tudi Vas čaka
lahko velik dobiček! Pisite takoj!

Vreče.

Kdor rabi vreče kupi jih na-
ceneje pri tvrdki:

Mirko Mlakar

Ljubljana - Slomškova ulica št. 11

Naši »Mali oglasi«. Opozarjamo vse
»Domoljubove« naročnike, da velja zanje
polovična cena (samo 2.50 Din za notico)
pri vseh oglasih, toda pri naročilu morajo
vselej povedati, da so naročeni na »Domo-
ljuba« in kako ga prejema: naročeno po
pošti ali pri poverjeniku. Za nenaročnike
velja vrstica 5 Din.

slojja, vse v najbolj-
šem stanju, z opeko
krito, vsi poljedelski
stroji, gepel in vse go-
spodarsko orodje, brez
prevrtkov, nik-kih
vknjizb. Iz vsakega po-
sestva se dobi letno za
sadno pičato in za
sadje do 15.000 Din.
Lepe dohodke donša
mleko in perutnistvo.
Posestvo 55 oralo-ov se
ceni 620.000 Din, ono
z 32 orali pa na 450.000
Din. Kupci, ki želijo
dobiti tako urejena
posestva, si pridite
ogledat takoj. Pose-
stva so eno uro od
Celja v savinjski do-
lini. Intihar Janez, Go-
rica 27, pošta Celje.

12 panjev čebel dam
kranjčev in 80 kg ajdo-
vega medu. Anton Kers-
nik, Leše p. Brezje.

Hiša s hlevom v do-
brem stanju s 3
sadnimi vrta, v hiši vo-
dovod, poleg hiše elek-
trika, 8 minut od vo-
lodvora št. Vid — Viš-
marje napredaj. Cena
se poizve pri Jože Ce-
pešnik, Podgora pošta
št. Vid n. Ljubljano.

Zanesljiv hlapec

za kon e, ki se razume
na poljsko delo, potem
eden mlaši fant. ki
gre kot hlapec, in ena
dekla za poljsko delo
se iščejo. Oskrbništvo
graščine Bokali e, pošta
Vič pri Ljubljani.

Mesarskega vajenca

sprejem takoj. Josip
Muser, mesar, Ljublja-
na.

Vajenca sprejem z
vso oskrbo -
Cvelbar F., trgovina -
Prekope pri Št. Jerneju.

Malo posestvo obsto-
ječe iz
hiše, gospo'arskega po-
slojja, njive, lepega
sadnega vrta ter nekaj
gozda, trideset ure od
postaje Domžale pro-
dam za Din 24.000.—
na naslov v upravi pod
št. 4398.

Fanto od 14—17 let iz
poštene kmetke
družine, vajenega kmeč-
kega dela — se sprej-
me na večje gospodar-
stvo v Kranjskem o-
kraj. Naslov v uprav-
ništvu pod št. 4557.

Ne razmišljajte!

Moderna je
dandane na-
o svilen o-
lika. Ako ž-
lite, da bo is-
dobra in cene-
na, pišite še
danes dopisnico Trgovski in domu STERMECKI
v Celju, in za revnito najnovejšo vzorco. Eno-
barvna umetna svila v različnih modernih barvah
Din 25 meter, Crepp de Chine Din 40, 90, 108, Crepp
Gengett- Din 135, Crepp satin 203. Bogata izbira
tafta, pralne svile, svile za podlogo itd. Radi zas-
postavljanja po celi Jugoslaviji, je vada ogromna
zaloga in velika izbira. Naročila des 500 Din pošt-
nino prosti. Veliki ilustrirani cenik z več tisoč
slikami popolnoma zastonj.

Veletrgovina R. STERMECKI, CELJE št. 19
Dravska banovina

Srečna in zadovoljna

sem, da sem pravočasno spoznala vse
vrline, ki jih vsebuje praso terpentinsvo

MILO

Gazela MILO

Ako me popade

glavobol,

ako me začne mučiti
nervoznost in nespa-
nec, tedaj namočim če-
lo in senca s Feller-
jevim prijetno dišečim
Elsalluidom. Ako za-
čutim bolečine v že-
lodcu ali v črevesju,
tedaj vzamem nekoliko kapljic Elsalluida na
sladkorju, in takoj mi odleže. Proti boleči-
nam: revmatizma, gluha, bolečinam v prsih in
sluznici, ter kot zaščita proti hripi mi po-
maga krepko drgnjenje in pranje z Elsalluidom!
Deležite tudi Vi tako — pomagalo bo tudi Vam!

Fellerjev Elsalluid, to že 33 let znano narodno
sredstvo in kosmetikum stane v lekarnah in vseh
podobnih trgovinah: poljska steklenica 6 Din,
dvojna steklenica 10 Din, specialna steklenica 20 Din.
Po pošti najmanj za 62 Din pri:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
STUBICA DONJA, RLSATRG ŠT. 16.

Narod je vreden toliko, kolikor
čuva zakonsko zvestobo.

St. 122. Kovinsko anker-štopski, s sekundnim kazalcem, dobro kolesje, radi-um svetilnikarje se šteje le v kazalcu samo D. 94.—
St. 122-1. Ista brez sekund. kuralen D1. 69.—

Ure, zlatnino in srebrnino

kupite najboljše in najcenejše — pri stari priznani trdkli

H. SUTTNER -- LJUBLJANA I

Prešernova ulica šte. 4

Največja in najsolidnejša razpošiljalnica — Razpošilja v vse kraje tu- in inozemstva
Lestna protokolirana tovarna ur v Švici znam: KO - OM - KO - AXO

ZAHTEVAJTE BREZPLAČNI CENIK!

China srebrno jedilno
orodje

s 50 letno pismeno tovar-
niško garancijo

St. 123. Budilka 16 cm vis.,
dobro kolesje, 3 letno jam-
stvo Din 49.—
St. 125. Budilka 19 cm visoka
. Din 54.25
St. 126. Budilka z radij. štev-
ni kazalci Din 76.—
St. 127. Kovin. žepna ura z
dobrim kolesjem 3 letno
jamstvo Din 48.—
St. 128. Budilka z radij. šte-
vilkami in kazalci Din 55.—

Edino najboljši **sivaini stroji in pletilni švic.**
„Dubied“ stroji ter kolesa
za rodbino, obrt in industrijo so le

Jos. Petelinca

Gritzner, Adler
Najnižje cene! Tudi na obroke
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika.
Posk v voženju brezplačno.
ne Vročila garancija.

PREKLIC:

Preključjeva žaljivke, katere sva izrekli proti
Mariji Dolenc in Alojziji Cufer v Golici in se jima
zahvaljujemo, da sta odstopili od tožbe.

Mici in Francka Jelenc, Golica.

Tršćanska paroplovna
družba

„Cosulich Line“

Svetovnoznane, na moder-
nejše motorne veleladje
„SATURNIA“ in „VULCANIA“
Najhitrejša in na udobnej-
še zveze za SEVERNO in
JUŽNO AMERIKO.

Brezplačna poiznala daje:

Podzastopnik za Dravsko banovino:

Jakob Gorjanc

LJUBLJANA - Mikšičeva cesta 34
pri glavnem kolodvoru

Čilski soliter

je najučinkovitejša dušičnato gnojilo, ki ga tro-
simo pred vsem spomladi po rastočih rastlinah.
Izvrstno uspevajo po njem vse rastline, tako
žita, kakor tudi zelenjava in cvetlice, ki nujno
rabijo za razvoj lahko topljive dušičnate hrane.
Čilski soliter se dobi povsod tam, kjer pro-
dajajo umetna gnojila.

Navodila o njegovi uporabi dobi vsakdo brez-
plačno, kdor se obrne na

**Poddelegacijo proizva-
jalcev čilskega solitra**

LJUBLJANA :: Tavčarjeva ulica 1/II.

Ajdova moka Din 4.—
Polenta, zdrob Din 3.—
Koruzna činkv. moka Din 2-75

Razpošiljam vsako množino od 25 kg
naprej. **PAVEL SEDEJ**, umetni mlin,
Javornik, Gorenjsko.

ZA IZDELAVO AJDOVIH IN KORUZNH

Brinje in fige dobite pri
Fran Pogačnik-u
Ljubljana, Dunajska c. 36

Prekljic. Podpisana preključjem vse žaljivke, ki
sem jih izrekla o Plahuta Marijani iz Tučenic 5.
— Briše, dne 13. aprila 1930.

Cecilija Plahuta

Salomut

ZA DOKRIVANJE
STREH
ZA OBLAGANJE
STEN
ZA ELEKTRIČNE
IZOLACIJE
CEVI ZA
KANALIZACIJE

Veletrgovina z železnino
Anton Kašman
v Škofiji Loki, glavni trg

priporoča veliko zalogo travertin in betonskega železa, cementa Portland, dal-
matinskega in trboveljskega, vodovodne cevi najboljšega fabrikata vedno na
zalogi in na razpolago cele vagonne količine. Umetna gnojila t. j. tomaževa
žlindra najboljše kakovosti, superfosfat, kalijeva sol, čilski soliter, apneni
dušik, mešano gnojilo (nitrofoskal) vedno na zalogi celi vagoni in vse cene
brez konkurence. Na razpolago vsakteri stavbeni material, štorija za stropo,
gips, strešna lepenka, zidarsko, kovaško in strgarsko orodje, kakor tudi ku-
hinjska posoda, nadalje steklo, porcelan iz prvih čeških tovarn, kakor tudi
firnež, oljate in suhe barve po tovarniških cenah. Sekirni kovaški mojstri,
zahtevajte moje najnižje konkurenčne ponudbe za plamen železo in jeklo za
sekire. — Prepriča naj se vsak v svojo lastno korist, predno drugje kupi

Izdajatelj: Dr. Fran Kelovec

1. izdaja, 1930. leto

Urednik: Franc Zabret

Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čel.